

ISSN 1855-7511

Poština plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik VII

številka 2

Junij 2013

Samo Žerjav, član uredniškega odbora

Padec meje

S prvim julijem bo naša južna soseda postala del Evropske unije. Pogajanja so bila dolga in vsaj za hrvaško stran precej izčrpava-joča in da ne rečem, ponižujoča: češ to in to pa to in to še mora-te urediti, spremeniti, napisati, uzakoniti, da boste lahko postali enakovreden del velike evropske družine, ki je sestavljena iz enakovrednih držav članic. Pa je? Ne. Nikoli ni bilo tako, ampak vendarle še, sicer čedalje bolj po tihem, upamo, da kdaj bo. Je v teh težkih časih sploh možno biti kaj drugega kot evroskeptik? Petina Hrvatov je brez službe, tretjina komaj shaja iz meseca v mesec, polovica si ne more privoščiti enotedenskih počit-nic na lastnem morju z družino, tri četrtnine jih pravi, da so dosti bolje živeli v času Jugoslavije. Tudi po vstopu države v Unijo bodo te številke ostale vsaj nekaj časa iste. Ali pa še neugodnejše! Optimizma polni so lahko le politiki, posebej tisti, ki bodo zasedli stolčke v Bruslju, podjetniki, ki so zadosti iznajdljivi, da bodo znali svojim delavcem še za kakšen pro-cent znižati plače, sebi pa na ta račun priskrbeti še kakšen dodaten vikend na Hvaru... Pa še mogoče kdo. Skratka, lju-dje, ki se odlično znajdejo v vseh sistemih. Veliko mladih bo resda našlo priložnost kot »gastarbeiterji«. A kakšna prilož-nost/prihodnost je to? Se bodo vrnili? Če nadaljujem v bolj optimističnem tonu: gotovo bo nekaj veselja vendarle čutiti v krajih ob meji, ki bo čez čas, upajmo,

le še spomin. Dolgo je ta meja vztrajala na evropskem ze-mljevidu, vse od zgodnjega srednjega veka. Predolgo. Ljudje na obeh straneh, ki jih, še posebno pa na našem območju, vežejo sorodni običaji, narečje, sorodstvene vezi, način živ-ljenja, bodo lahko svobodneje zadihali. Za vedno se bomo rešili tistega nerodnega »Imate kaj za prijavititi?«

Mogoče se bo v prihodnje kakšen Središčan zopet izobraže-val v Varaždinu, ali pa bo katera Kogovčanka učila matema-tiko v Nedelišču, ali pa se bo skupina otrok s Preseke vozila v šolo v Središče (tako kot nekoč) ipd.? Upam, da je odgovor pritrdilen. A treba bo vložiti veliko več truda, začeniši z lokal-nimi politiki in gospodarstveniki. Prihodnost Evrope je v regi-onalnem povezovanju.

Dragi Međimurci, Zagorci, Podravci, Purgerji, Slavonci, Istrani, Ličani, Dalmatinci! Večina Slovencev vam, kljub občasnim napetostim, ki jih podžiga politika na obeh straneh, želi vse dobro v okviru združene Evrope! Želim vam, da večina de-narja od turizma ostane v rokah domačinov, pa da vam uspe zadržati mlade v državi, tudi na podeželju, pa da se ustavi propadanje podjetij, pa da... Da čez 50 let Slovenci, Hrvatje, Romuni in Madžari živimo tako dobro, da bodo k nam kot delavci prihajali Nemci in Švedi! Glave gor in srečno!

Samo Žerjav

Občinski praznik 2013

Si danes, dragi bralci, še sploh lahko zamislimo, da nekdo žrtvuje oziroma zastavi svoje življenje za domovino, kraj, družino, svobo-do? Težko, kajneda? Zadnjič sem se poigral z mislijo, kaj bi se zgodilo, če bi se ponovile razmere iz leta 1941, se pravi, da bi nas jutri napadli nacisti? Se bi kdo sploh uprl? Glede na vsesplošno apatijo, predvsem pri mladih... Res, vsa čast in slava mladim fan-tom in dekletom iz zdaj že precej pozabljene vojne, ki se jih vsako leto spomnimo ob našem, letos že 59. občinskem prazniku.

Tudi tokrat se je glavnina prireditev odvijala v našem, ne tako davno prenovljenem kulturnem hramu Sokolani. V prvi vrsti ve-lja največ besed nameniti osrednji proslavi. Slavnostni govornik je bil tudi tokrat župan Jurij Borko, ki je posebej izpostavil lansko us-pešno črpanje nepovratnih evropskih sredstev v višini 1,4 milijona evrov, a obenem opozoril, da to samo po sebi ne bo dovolj - treba je »držati skupaj« in delati za skupno dobro.

Delo za skupno dobro, prostovoljstvo, »vure za selo« - to je tisto, kar odlikuje vsakokratne dobitnike občinskih priznanj. Nič drugače ni bilo tudi tokrat. O dobitniku zlate občinske plakete, neumornem Francu Čavničarju, ki je svoje življenje zapisal lovstvu in skrbi za naravo, pa tudi strelstvu, lahko več preberete v obširnem intervju-

ju. Bronasta plaketa je pristala v rokah Jakoba Terbuca iz Središča, ki že več kot pol stoletja deluje v gasilskem društvu v svojem kraju. Zahvaljujoč večdesetletnemu plesanju v obreški folklori sta prizna-nje dobila tudi Marjeta in Zvonko Veldin, dolgo in uspešno delo za dobro kraja krasi tudi Ivanko Bračič in Silva Tkalca; prva je že od mladih nog zvesta DTV Partizanu, drugi pa središkim gasilcem.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Posebna priznanja so se razveselili kegljači Društva upokojencev Središče ob Dravi.

Za slavnostno vzdušje je na proslavi tudi tokrat poskrbel domači nepogrešljivi pihalni orkester. Matevž Šavora je mlad fant z izrazitim pevskim talentom, sin domačinke, za katerega boste gotovo še slišali; prav je, da se nam je predstavil, ampak bi bilo gotovo primernejše, da bi nastopil na samostojnem koncertu ali ob neki drugi priložnosti, in ne na osrednji občinski proslavi, ki je vendarle prireditev resnejšega tipa.

Kulture željni so v okviru prireditev letošnjega praznovanja prišli na svoj račun še dvakrat. Na območnem srečanju odraslih folklornih skupin, ki ga organizira Sklad za kulturne dejavnosti, oz. njegova enota v Ormožu, je nastopilo pet skupin, ki gojijo ljudski ples in petje. Domačini - folklorniki iz Obreža so nastopili prvi, predstavili so se s plesi iz Obreža (vodja: Silva Marčec), Naj bodo dolge ali kratke - se je glasil naslov spleta, ki so ga pripravili v sosednjem Miklavžu (vodja: Leonida Novak). Tudi na Pohorju imajo dobro folklorno skupino, in sicer iz Tinja, ki je tokrat predstavila Vasovanje (vodji: Slavica in Matej Gracej). V nadaljevanju večera sta oder zasedli še skupini iz Podgorcev: Godovno vuščimo (vodji: Vekoslav Prejac, Marko Janžič), za njimi pa še mlajša skupina folklornikov iz Miklavža na temo Ah, ta luna (vodja: Leonida Novak). Folklorno izročilo bo na našem širšem območju, če lahko sklepamo po številu mladih na odru, živelo še dolgo.

Posebno omembo si zasluži koncert domačega dueta Antonina, ki ga sestavljata Anton in Nina Merkoci. Tokrat smo ju v samostojnem nastopu na odru Sokolane videli prvič. Končno. Svoje glasbeno popotovanje sta poimenovala Polet čez planet. Zakaj tak naslov? Preprosto: slišali smo jazzovsko obarvane melodije z vsega sveta, od slovenskih popevk preko francoskih šansonov do tanga in sorodnih latino ritmov. V ospredju je bila odlična saksofonistka Nina, ki je tik pred diplomom v Celovcu, Anton pa jo je pretanjeno spremljal na klaviaturah, pa tudi s harmoniko. Piko na i sta dodala odlična Peter Fileš, ki je zapeljeval občinstvo kot nekoč Frank Sinatra, predvsem pa priznan tamburaš iz Zagreba, Dubravko Češnjak, ki mu, kot smo videli, odlično leži tudi trobenta. Vsem pa odlično leži improvizacija, pa četudi pred (na žalost) napol prazno dvorano. Naslednji pomemben sklop sestavljajo športne prireditve. V telovadnici OŠ so se najprej spopadle odbojarske ekipe; zmagala

je Godba Središče, sledili sta jim Lanč in Marsovci. Tekmovali so tudi strelci, pohvaliti velja njihovo množičnost - prva tri mesta so zasedle domače ekipe, najbolje pa so streljali člani Strelskega društva Središče s Tonijem Kelemino na čelu. DTV Partizan je osvojil drugo, Zveza veteranov vojne za Slovenije pa tretje mesto. Posamično sta Kelemini sledila Sašo Prapotnik iz vrst vojnih veteranov in Mišo Kačičnik iz središkega strelskega društva. Šahisti, ki že vrsto let domujejo »Pri Rupertu«, so se razvrstili takole: najboljši je bil Oroš Kaučič, sledila pa sta mu Božidar Borko in Drago Srnc. Namizni tenis so v nedeljsko aprilskem dopoldnevu najbolje igrali Robert Gregorinčič, Sašo Majerič in Milan Bratuša. Po množičnosti in dobri volji so zopet prednjačili upokojenci. Tekmovanja v visčem kegljanju se je tokrat udeležilo kar 150 tekmovalcev v 29 ekipah. Pri ženskah je zmagala druga ekipa iz Podgorcev, sledile so jim naše upokojenke in ekipa iz Velike Nedelje. Pri moških pa je zmaga ostala doma, druga ekipa Ormoža in ekipa iz Podgorcev pa sta kegljali dovolj dobro, da sta zasedli 2. in 3. mesto. Na Strasu so na lepo urejenem balinišču zmagali člani društva Lanč, sledili so Godeninci in Društvo upokojencev.

Tradicionalnega sprejema se je tudi letos udeležilo veliko starejših občanov, ki so ob veselem druženju uživali tudi v kulturnem programu srediških osnovnošolcev.

Pohodnikom, ki se na velikonočni ponedeljek zdaj že tradicionalno odpravijo v naše gozdove in med travnike, je letos nekoliko

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

zagodlo vreme, a vendar tudi kakšna kaplja za pravega ljubitelja hoje ne predstavlja ovire. Pohodniško so bili razporejeni tudi člani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Ormož in sorodnih društev, ki se vsako leto odpravijo od Gomile do Središča - v spomin na dogodke izpred dobrih dvajsetih let, ko se je rodila slovenska država. Pot je dolga, a njen simbolni pomen je močan. Sledilo je druženje ob jedači in pijači v Sokolani.

Novost v letošnjem sklopu prireditev ob občinskem prazniku pa je predstavljala zanimiva dirka oz. demonstracijska vožnja starodobnih dirkalnih motorjev v organizaciji domačega Društva starodobnih vozil. Središče »vulice« so se ob tej redki priložnosti spremenile v svojevrstno dirkališče. Nastopili so **Boštjan Košnik**, prvak Alpe Adria, ESO 500, letnik 1964; **Milan Špendal**, voznik dirkalnega prikoličarja v svetovnem prvenstvu in mnogi drugi tekmovalci iz Slovenije in Hrvaške. Organizator je bil zadovoljen z udeležbo in odzivom, zato že za naslednje leto obljublja čisto pravo motoristično dirko.

Tudi letošnje praznovanje ni minilo brez slovesnosti v spomin žrtvam NOV. Ponovno so se odprla vrata muzeja. Velikonočna razstava v Vaškem domu na Grabah in kresovanja na Strasru imata že tudi dolgo tradicijo; slednjim je letos zagodlo vreme - Vuzmenka je splavala po vodi; na srečo je ogenj zagorel vsaj dober mesec kasneje, na predvečer praznika dela.

Fotografije: Foto Lazar

Šestdeseto praznovanje občinskega praznika se počasi, a nezadržno približuje. Naj vas, dragi občani, predvsem tisti, ki ste ujeti v sistem »kuća - posao«, k prostovoljstvu in delu za skupnost spodbudim z naslednjimi sposojenimi besedami: ne sprašujte se, kaj lahko lokalna skupnost stori za vas, vprašajte se, kaj lahko vi storite za lokalno skupnost.

Silva Marčec

Folklor iz štirih držav

KUD »Vinica« iz Hrvaške, Tržaška folklorna skupina »STU LEDI« iz Italije, KUD »Mladost« Bosanska Otoka iz Bosne in Hercegovine, Folklorna skupina KD Obrež, Otroška folklorna skupina OŠ Središče ob Dravi in Pevci ljudskih pesmi KD Obrež so bili nastopajoči. Iz štirih držav. Ja, pa še Vanček in Micika, ki sta bila posebna »državljana«. Prireditev že tradicionalno pričnemo s pesmijo naših obreških pevcev. Tudi tokrat je bilo tako. Nadaljevali pa smo malo drugače kot prejšnja leta. Imeli smo Vančeka in Miciko. Ne s plesom, z besedami sta nas vodila skozi štiri države. Na Hrvaško, v Vinico sta nekoč hodila po »kürečjake«. Z njimi sta hranila bike. Takrat še ni bilo državne meje in se je dalo voziti prek Drave, pa ne po mostu... V Trst sta hodila po kavbojke. Tam pa je bila takrat še državna meja in zelo strogi cariniki. In sta »švercala«... V Bosno in Hercegovino sta se z vlakom odpravila na sinovo »zakletvo«. Bil je v Jugoslovanski ljudski armadi. Do tja nista prišla, ker sta sedla na napačen vlak. Nazaj sta se peljala s tovornim vlakom in bila zelo vesela, da sta se hitro vrnila, ker vlak ni stal na vsaki postaji... Pred nastopom domačih folklornikov pa sta obudila spomine na Tiliko Kolarič, ki je v Obrežu začela voditi folklorno skupino in je nekoč na vaje povabila tudi Vančeka. On pa si je rajši ogledoval plesalke, kot da bi plesal. Eno si je zelo dobro »nagledno«. Ne vem pa, če ji je še naprej dovolil obiskovati folklorne vaje in plesati z drugimi.

Ker sta Vanček in Micika v programu spremljala različne plese, ju je zamikalo, da sta na koncu tudi onadva lepo počasi, primerno za njuno starost, zaplesala valček. Naslednje leto bosta prireditev začela s plesom, tako sta obljubila (ali pa smo tako določili domači folklorniki).

Organizatorji vsako skupino prosimo, da nam na prijavnico za nastop napiše nekaj o delovanju njihovega društva. Nekaj stavkov bom prepisala in seveda dodala nekaj svojih.

Fotografije: Foto Lazar

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

KUD »Vinica« deluje od leta 1979. Društvo ima v dveh sekcijah - folklorni in tamburaški - 29 članov. Od leta 1999 organizirajo skupaj z občino Vinica prireditve »Vinička jesen«, na kateri sodeluje več kot 200 folklornikov iz približno desetih skupin. Obreški folklorniki smo jim še posebej priljubljeni gostje, so napisali. Mi pa se vsako leto že januarja veselimo, da bomo novembra pri njih plesali. Letos so se na obreškem odru predstavili s spletom pesmi in plesov iz okolice Varaždina »Varaždinsko polje« in z novim spletom »Viničke vinske spelancije«. Pri »spelancijah« je s pletenko po odru opletal Andrija, ki je prijavnico izpolnil v lepi slovenščini in nas spomnil, da je njegova mama iz Obreža.

Folklorna skupina »STU LEDI« iz Trsta je bila ustanovljena leta 1973 in združuje vse tržaške Slovence od Milj do Devina. Je edina folklorna

skupina na Tržaškem in edina slovenska v Deželi Furlaniji - Julijski krajini. Plesali so splet »Tržaška šagra«, ki ponazarja vaško veselico. Delila se je na več »partid«, to je skupino plesov. Prva »partida« se je pričela z vabilom na ples in najstarejšim plesom »Stu ledi« (sto ljudi), ki se lahko tudi poje: »Stu ledi, stu ledi, stu ledi naj pride noter...« Plesali so tudi »lender«, ki je predhodnik valčka. Med prvo in drugo »partido« so zapeli pesem »V celen Trste lučke ni«. Nato so sledili še plesi: denček, šaltin, šetepaši, cotiš, špic polka in oberštajer. V drugi odrski postavitvi so predstavili istrske plesne: mafrin, pašaman, lišjo in mazurko. KUD »Mladost« Bosanska otoka spada med najstarejša društva v državi. Ustanovljeno je bilo leta 1928. Društvo šteje 120 aktivnih članov v treh sekcijah: folklorni, dramski in glasbeni. Že tradicionalno vsako leto organizirajo »Medjunarodni festival folklornog stvaralaštva«. V Obrežu so se predstavili s koreografijama: »Varoške igre« in »Moj sevdahu - Bosno moja«. Prvi splet sestavljajo plesi muslimanskega naroda iz vaškega okolja. Drugi splet pa je »revijalna koreografija« njihovega koreografa Fuada Bešića. V tem spletu so združili plesne korake iz preteklosti z moderno »nošo« na glasbo znanih bosanskih sevdalink. Sevdalinka je bosanska mestna ljubezenska pesem. Več o sevdalinkah povprašaj »strica Google«.

Domači smo odplesali obreške plesne. Bilo nas je deset parov, in to zato, ker je klarinetist Uroš raje plesal, kot igral. Sedaj pa iščemo novega muzikanta, ki obvlada klarinet. Junija bomo šli v Bosno - to povem samo zato, da se boste klarinetisti lažje odločili in se nam pridružili. Avdicije ne bomo imeli.

Letos smo imeli tudi mlade folklornike iz Osnovne šole Središče ob Dravi. Plesal je Nejc in če bi plesala še Ema, bi se ta večer na odru pokazala vsa Šnajderjeva družina. Pohvalila bi učiteljico Lidijo in Bredo, ki se trudita z mladimi plesalci. Seveda jih bomo naslednje leto spet povabili.

V kuhinji je tudi letos bila glavna Šefova Micika. Podnevi ji je stal ob strani mož Joža. Zvečer pa smo se folklorniki razdelili v več »sekcij«: sekcija za pripravo miz, sekcija za pijačo, sekcija za strežbo, sekcija za »nalaganje« hrane, sekcija za stike z javnostjo, sekcija za muziko... Že pri pripravi hrane se je zaradi verskih različnosti malo zataknilo. Pri strežbi pa smo z dobro voljo vse uredili.

Ob pogledu na polno dvorano obiskovalcev so se nam vsem smejale oči. Lepo je bilo nastopati pred številno publiko. Hvala, res ste nas razveselili. S prostovoljnimi prispevki ste nam omogočili, da smo naše goste lepo pogostili in da jim bomo lahko nastop vrnilo. Imamo pa tudi nekaj folklornih prijateljev, ki nam večkrat pomagajo s svojimi denarnimi prispevki: Občina Središče ob Dravi, Frizerski studio Mony, Bar Herceg, Ana Trstenjak s.p. - gostilna na Grabah, Avtoprevoznitvo Novak Središče, Jakl Sebastjan s.p.. V osnovni šoli si že od prvega folklornega večera izposojamo ozvočenje in jih včasih pozabimo omeniti na koncu prireditve. Tudi to se nam dogaja. Hvala vam vsem.

Če nisi na Facebook-u, te ni. To so mi povedali drugi. In jaz sem tam. Prijatelje si sama izbiram. In se je zgodilo, da so me za prijateljico izbrali KUD Kolo Obrež. Na naslednjem Folklornem večeru vam bomo povedali, kje je ta Obrež. Takrat bo malo »zadišalo« po časih, ko smo se družili s pobratenimi kraji iz bratskih republik. Pa še to. Naslednje leto bomo praznovali štiridesetletnico našega društva. Mogoče pa bo Tilika zrežirala kakšno gledališko predstavo v spomin na tiste lepe čase, ko ste se veliko več družili.

Zdenka Dogša

MED NAMI ŽIVIMO

Franc Čavničar je pred kratkim dopolnil 60 let, za njim pa je že več kot 50 let delovanja v Lovski družini Središče ob Dravi. Aktiven pa je tudi v drugih društvih in organizacijah v našem kraju ter drugod. Odlikujeta ga neizmerna ljubezen do narave, iskreno tovarištvo, neposrednost in odkritost ter izjemna delavnost. Vse to in še mnogo več smo lahko slišali na letošnji osrednji občinski proslavi, ko mu je bila podeljena zlata plaketa Občine Središče ob Dravi.

Najvišje občinsko priznanje si prejel predvsem zaradi svojega udejstvovanja na področju lovstva in naravovarstva. Pa začniva kar tukaj...

Franc Čavničar: »Lovstvo je tradicija naše družine. Lovec je bil že moj dedek, pa oče, stric in zato sem se s tovrstnimi aktivnostmi srečeval že od malega. Že v predšolskem obdobju se me je moj oče velikokrat usmilil in me vzel s sabo kot neverjetno radovednega in željnega prisostvovati vsem lovskim aktivnostim. Največkrat je to bilo hranjenje divjadi v zimskem času po visokem snegu, kar pa mu je ponavadi povzročalo nemalo težav, saj me je, ko sva se vračala, pogosto moral v nahrbtniku, v katerem je bila prej koruza, nesti domov. Leta 1963 pa je zapadlo toliko snega, da sva lahko

prišla do krmišč samo z velikimi sanmi s konjsko vprego. Takrat sem lahko konja tudi prvič zajahal. Strast in ljubezen do lovstva se je stopnjevala in od leta 1960 sem začel hoditi na lov, seveda najprej kot gonjač, po domače trajbar.

Že v ranih najstniških letih pa so se »našli« lovci, ki so mi dali v roke puško in sem lahko poskusil streljati. Očitno pa so le-ti hitro ugotovili, da mi gre to delo dobro od rok, zato sem včasih tistim, ki tega niso bili preveč vešč, pomagal »izpolniti lovsko obveznost«. Očetu sem pomagal polniti patrone, saj ni bilo dovolj denarja, da bi si kupili gotove. Pri tem delu sem si včasih kakšnega skrivaj obdržal zase. Leta 1970 sem že postal član lovske družine in po enem letu - ob svoji polnoletnosti - opravil lovski izpit. Svojo prvo puško pa sem si lahko kupil šele pet let pozneje.

Od vsega začetka se trudim biti dober član naše družine in do danes sem opravljal tudi več pomembnih funkcij. Bil sem strelski referent, referent za lovski turizem, gospodar, tajnik, ves čas pa član upravnega odbora.«

Kaj pomeni biti lovec in kako izgledajo vaše aktivnosti?

Franc Čavničar: »Lovci smo že leta nazaj ugotovili, da moramo prilagajati naše aktivnosti razmeram v naravi, ki so se po velikih posegih s kmetijskimi zemljišči drastično spremenile. Lovska družina je že leta 1969 začela z odkupi zemljišč, ki smo jih potem pustili zarasti in so tako nastale parcele, ki jih imenujemo remize. Te je potrebno zniževati tako, da ne postanejo gozd, temveč nizko grmičasto, čim bolj gosto področje, ki ponuja zavetje živalim, predvsem v zimskem času, in mora vsebovati rastlinje, pomembno za prehrano divjadi. Naravnih živih mej in grmovja je vedno manj, saj ljudje tovrstna rastišča vztrajno krčijo.

Za prehrano divjadi imamo okrog deset hektarjev kmetijskih zemljišč posejanih s kromom, ovsem, lucerno in deteljo. Skupaj imamo v lasti in v najemu okrog 30 ha zemljišč. Na vseh teh parcelah je potrebnega veliko fizičnega dela, ki ga lovci opravljamo skozi vse leto. Zato pa priznanje, ki sem ga prejel ob občinskem prazniku, delim z vsemi svojimi lovskimi tovariši.«

Pravi lovec naj bi imel tudi lovskega psa. Zate to velja.

Franc Čavničar: »Lov ni moja prioriteta. Rad grem sicer še vedno čakati divjega prašiča, saj jih je veliko in delajo precejšnjo škodo po kmetijskih posevkih, pa organiziranih skupnih lovov na malo divjad se rad udeležim. V največje veselje pa sta mi moja dva psa: Astra in njen sin Aron. S kinologijo sem se začel ukvarjati že v mladih letih, ampak je bilo potrebno postoriti še marsikaj drugega, zato je ostalo premalo časa za vsakodnevno ukvarjanje s psom. Situacijo je sicer reševal moj oče, ki mi je hotel pomagati tudi z nasveti, žal pa jih nisem upošteval, ker sem bil takrat, tako kot vsi mladi, preveč pameten za nasvete starejših. Pozneje sem imel še kar nekaj psov in pri vsakem sem se kaj naučil in bil pri njegovem šolanju vedno uspešnejši. Astra in Aron sta vrhunsko vzgojena psa, šolanje mlajšega nameravam še letos okronati z zaključnim izpitom iz krvosledstva.«

Poznamo te kot enega najboljših slovenskih strelcev na glinaste golobe...

Franc Čavničar: »Že kot osnovnošolec sem hodil s središkimi lovci na meddružinska tekmovanja v streljanju na glinaste golobe.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Navdušeno sem vskočil v ekipo, če je kateri od lovcev manjkal, da sem lahko streljal. Bil sem vedno uspešnejši. Moj mentor je bil Anton Horvat, odličen strelec, ki me je tudi zalagal s potrebno municijo. Ko sem imel svojo puško, pa sem se začel resneje ukvarjati s tem športom. Leta 1983 smo ustanovili strelsko društvo Trap Ormož in aktivno sem treniral ter tekmoval do leta 2002, ko sem si poškodoval oko. V tem času smo bili zelo uspešna ekipa v slovenski Trap ligi in se uvrščali tudi na državna tekmovanja v tedanji Jugoslaviji. Tam sem bil večkrat med prvimi desetimi vodilnimi tekmovalci. Po osamosvojitvi sem bil član državne reprezentance in dosegel svoj najboljši rezultat v svetovnem pokalu v nemškem mestu Sullu, ko sem osvojil 36. mesto med 412 tekmovalci na svetu. Zanimivo je dejstvo, da sem bil velikokrat drugi, nikoli pa mi ni uspelo, da bi osvojil prvo mesto na državnem tekmovanju. Pri dobrih rezultatih so me na koncu vedno »zapustili« živci in roka je postala nemirna. Nekoč sem si vzel čas in naštel 437 pokalov in za približno dva kilograma medalj. Poleg teh, moram povedati, pa sem na lokalnih tekmovanjih »pristreljal« več kot deset televizijskih sprejemnikov, pa kar nekaj hladilnikov, koles, pa odojkov in še marsikaj drugega.«

Na katerih področjih pa si še aktiven?

Franc Čavničar: »Sem član Društva ptičarjev Slovenije, Lovskega kinološkega društva Ptuj - Ormož, Strelskega društva Trap Ormož, gospodarske komisije lovske zveze Ptuj - Ormož in domačega Konjeniškega društva. Konja nimam, sem pa ljubitelj teh plemenitih živali in v društvu rad pomagam ob različnih akcijah. Za vsakoletne predstavitve na pustnih karnevalih sem izdelal mnoge rekvizite,

med drugim velik lesen zapor, podoben tistim iz srednjega veka. Najbolj ponosen pa sem na izdelavo lesenega modela konja, na katerega smo pritrdili pravo sedlo in služi otrokom za učenje jahanja, največ na poletnih konjeniških taborih. Sicer pa rad pomagam vseh vseh, kjer sem s svojimi idejami, dobro voljo in ročnimi spretnostmi kar dobrodošel.«

Poleg vseh naštetih aktivnosti je bilo še kaj časa za službo?

Franc Čavničar: »Zaposlil sem se leta 1971 v takratni ormoški Komunali, po odsluženem vojaškem roku pa v Primatu, kjer smo izdelovali kovinske blagajne in trezorska vrata. Od leta 1986 sem bil samostojni avtoprevoznik, leta 2006 pa sem zaradi težje nesreče moral aktivno vožnjo tovornjaka dati iz rok. V letošnjem letu sem se upokojil in imam kot »pravi upokojenec« vedno več dela.«

Lahko torej sklepamo, da si bil veliko zdoma?

Franc Čavničar: »Res sem bil zaradi vseh aktivnosti, treningov, tekmovanj, potovanj, službe veliko zdoma. Imam srečo, da imam razumevajočo družino in da smo vedno našli skupni jezik in znali uskladiti tudi različne interese, želje in potrebe. Zaradi vsega naštetega pa mi ni nikoli dolgčas. Svoj dan začnem z jutranjo kavo s prijatelji, zaradi ohranjanja zdravja in kondicije velikokrat naredim krožno vožnjo s kolesom čez Godenince in Šalovce, potem pa se lotim kakšnega dela, ki ga je vedno dovolj. Treba je postoriti kaj okrog hiše, pripraviti drva za zimo, največ pa je dela na petih hektarjih njiv, ki jih je treba dobro obdelati. Proti večeru pa jo mahnem proti Dravi ali gozdu na visoko prežo ali »štant«. Tam pa, priznam, marsikdaj tudi od utrujenosti in seveda let na svojih plečih ob nežnem čebljanju ptičkov sladko zadremam.«

Rudolf Mlinarič

Spomin na dogodke med drugo svetovno vojno v naših krajih

Nadaljevanje iz prejšnje številke Sredice:

Vso zimo 1944-1945 so se peljali ljudje s konji in vozovi iz Vojvodine in Hrvaške proti Nemčiji, gnali so tudi mnogo krav, sekov in ovc. Proti koncu marca 1945 sta prileteli dve manjši letali, nad Središčem sta zaokrožili in raketirali vlake na železniški postaji. Dva vlaka sta bila naložena z orožjem, vso noč je gorelo in pokalo, tako da je bila železniška postaja v Središču popolnoma uničena. Dva dni pozneje so na Grabah pred »pekovo« hišo nemški vojaki ponoči popravljali tovorni avto. Iz pekove hiše jih je skozi okno gledala žena carinika Grešaka. Takrat je priletelo manjše letalo, in ker so bile na cesti luči, je po cesti od Mlinaričevih do Dogševih odvrгло devet manjših bomb. Ena bomba je padla prav pred oknom, omenjena žena je bila takoj mrtva. Pokopana je bila na središkem pokopališču. Mnogo naših ljudi se je balo, da jih bodo pobili, zato so naložili na vozove posteljino, obleke, hrano in se odpeljalo k Dravi. Tam so se poskrili v grmovje in več noči prespali na vozovih pri Dravi. Tri dni pozneje so nemški tovornjaki vozili orožje iz Madžarske na cesto, ki pelje z Grab v Šalovce, v gozd od Veldinovih do Malečevih, nekaj metrov v stran od ceste so zlagali orožje v skladovnice. Zadnji dan, preden so prišli bolgarski in ruski vojaki, so opazili, da niso vozili orožja na »pra-

vo« cesto. Morali bi ga na cesto Ormož - Ljutomer. To orožje je bilo pred nemško bojno črto. Ni bilo več časa, da bi ga odpeljali, zato so ga minirali. Nastale so močne eksplozije. Take, da se je zemlja kar tresla. Naslednjega dne zjutraj so položili mine v ceste Središče - Vitan, Grabe - Šalovci in od zgornjega konca Obreža do Loperšic. Ko so bolgarski vojaki že šli peš iz Trnovca proti Središču, so nemški vojaki v Središču minirali in dvignili v zrak vse cestne in železniške mostove. Samo na Bobotu mostu niso minirali, ker jih je Dogša prosil, naj ga pustijo, ker je zraven spomenik. Ob odhodu nemški vojaki našim ljudem niso storili nič žalega. Rekli so, da za njimi pridejo »Ivani«, namreč ruske vojake so tako imenovali nemški vojaki. Bolgarski pa nemške Germani. Nemški vojaki so odšli in se umaknili v že naprej pripravljene bojne jarke. Bolgarski vojaki so pod ruskim poveljstvom zavzeli Središče, Grabe, Obrež in Godenince, in sicer brez bojev. Ko so šli proti Loperšicam, Šalovcem in Kogu, so se začeli siloviti boji med nemškimi in bolgarskimi vojaki od Drave do Mure, ki so trajali pet tednov. Obreški ljudje so bili skriti z živino in vozovi pri Dravi. Od tam so zagledali na glavni cesti mnogo vojakov. Kmet Ivan Borko je šel s konjem gledat, kaj se to dogaja, nikoli niso našli ne Ivana ne konja.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Ob prihodu bolgarskih vojakov je v Središču takoj začel delovati krajevni ljudski odbor. V spodnjih Šalovcih so morali ljudje že prvi dan zaradi velikega streljanja zapustiti svoje domove in se preseliti v Središče. Že prvi teden so se morali tudi ljudje iz Obreža zaradi pogostega granatiranja preseliti v Središče. Tudi v Središču so padale granate, vendar le veliko manj. Bolgarski vojaki so s konji pripeljali več kot trideset topov. Namestili so jih pri Antonu Borku, Andreju Dogši, Ivanu Kolariču, Jakobu Potočniku in pri Burjanovih. Tudi katjuše so namestili pri Dovečarju in Burjanu. V naslednjem tednu smo morali vsi moški nad deset let stari hoditi kopat strelskih jarkov okrog Središča. Tudi protitankovsko grabo smo morali kopati od gozda pri Mastenovih (Krušnjakovih) do Bobota, nato po Bobotu mimo Kočevarjevih do Kotrovih (Lencarjevih). Mobilizirali so toliko ljudi, da je bilo v eni noči skopano. Naslednjo noč smo kopali od Kotrovih do Drave. Na naši strani Drave so bili vkopani bolgarski vojaki, na drugi strani Drave pa so bili vkopani hrvaški vojaki, pod nemškim poveljstvom, ker Varaždin in Zagreb še nista bila osvobojena. Ljudje, ki so kopali, so se pogovarjali. Hrvaški vojaki so to slišali in so začeli z dvema topovoma streljati. Ko so začele padati granate okrog nas, smo se razbežali in odšli domov. Nato je pet bolgarskih topov streljalo na hrvaško stran več kot eno uro. Bolgarski vojaki so se vsakih par dni menjali v prvi bojni črti. 12. aprila 1945 je šla ena četa bolgarskih vojakov iz Šalovcev na oddih. Ker je bila noč, so v gospodarskem poslopiju pri Lovrencu Žnidariču, na Grabah številka 12, prenočili. Dopoldne okrog desete ure sem zagledal pri sosedovem studentu vse polno bolgarskih vojakov, ki so se umivali. Ko sem šel pogledat, so sedeli pod veliko hruško, ki je bila oddaljena 10 metrov od vhodnih vrat v hišo. Tam so čistili orožje. Nekaj metrov v stran sta gospodar Žnidarič in carinik Verk, ki je pri njih začasno stanoval, ročno žagala drva. Mene je orožje zanimalo, zato sem bil med vojaki. Dva bolgarska vojaka sta se sprla in sta ves čas drug drugega preklinjala. Ker je bil čas za kosilo, sem šel domov. Ko sem prišel do naše hiše, je pri sosedu zelo počilo, zemlja se je stresla, zbežal sem takoj nazaj k sosedu in zagledal sem strašno razdejanje. Eden izmed vojakov, ki sta se kregala, je vzel protitankovsko mino in jo vrgel na drugega in tako je oba razneslo na kose. Mrtev je obležal tudi carinik Alojz Verk, gospodarju Žnidariču je zlomilo nogo,

na obrazu pa spodnjo čeljust. Ostali vojaki so bili vsi bolj ali manj ranjeni. Carinika Verka smo pokopali na središkem pokopališču. V središki šoli je bila vojaška ambulanta. Tam so obvezovali ranjence in nudili zdravniško pomoč tudi našim ljudem.

V tretjem tednu, ko smo se že privadili na padanje granat, smo dobili nalogo, da moramo v 24 urah zapustiti svoje domove in se preseliti na območje sedanje občine Gornji Mihaljevec. Naložili smo na vozove posteljnino, obleke, tunke, moko, krompir, zapregli krave ali konje in se podali v izgnanstvo. V vsaki vasi na območju sedanje občine Gornji Mihaljevec je bil njihov funkcionar, ki je skrbel, da je vsaka naša družina dobila pri njih začasno bivališče. Iz naše občine nas je bilo nad 1500 ljudi. Po dveh tednih, to je 9. maja 1945, okrog osme ure je priletelo letalo in odvrlo mnogo letakov, na katerih je pisalo, da je Nemčija kapitulirala. Tedaj smo se vrnili na svoje oropane domove. Bolgarske vojake, ki so padli v Loperšicah, Šalovcih in na Vitanu, so pet tednov vozili na središko pokopališče. Pokopali so jih v skupne grobove v prisotnosti njihovega duhovnika. Po vojni je krajevni ljudski odbor bil zadolžen za urejanje teh grobov, ta pa je zadolžil šolo, da so učenci urejali te grobove. Ob dnevu mrtvih so jim prižgali sveče. Okrog leta 1965 so se pripeljali Srbi s tovornjakom, odkopali so te grobove, pobrali okostja in odpeljali v Srbijo na skupen grob. Več kot dvesto bolgarskih vojakov je padlo v naši bližini. Koliko pa na Kogu, v Štrigovi in tja do Mure! Pa še do danes jim ni nihče postavil najmanjšega spomenika.

Vse mine, ki so jih bolgarski vojaki pozneje pobirali na našem območju, so vozili na skedenj, tja, kjer stoji hiša Stanka Čurina. Vsaki mini so morali odstraniti vžigalnik. Po desetih dnevih, ko je bilo vojne konec, so prišli vojaki z dvema tovornjakoma po te mine. Ko so že skoraj vse mine naložili, je ena mina še imela vžigalnik, oba tovornjaka je razneslo, in tudi vojake. Nekaj Središčanov, ki so bili v bližini, je obležalo mrtvih, zgorelo je tudi nekaj hiš, streslo se je celo Središče.

Prišla je zamenjava denarja, za dinar smo morali dati 20 mark. Prišla je tudi zlata svoboda, samo tiho smo morali biti in delati šest dni na teden, sedmi dan pa je bil udarniški. Pet let po vojni je bilo zelo težko, tudi kruha je primanjkovalo. V tistem času ni nihče umrl od kapi.

V drugi svetovni vojni 1941-1945 je v naši občini izgubilo življenje več kot sto naših krajanov.

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Prispevke za glasilo, rešitve križank in nagradnih vprašanj pošiljajte na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki (pisava: Times New Roman, velikost: 12) na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si, lahko pa jih oddate tudi v poštni nabiralnik v avli občinske zgradbe.

Za naslednjo številko glasila pričakujemo vaše prispevke do **5. septembra 2013**.

Vsem zainteresiranim sporočamo, da so donacije za glasilo Sredica možne na račun: Občina Središče ob Dravi, številka transakcijskega računa 0110-0010-0020-225, s pripisom: donacija za Sredico in sklicem: 00-7300001. Donacije bodo namenjene pokrivanju stroškov izhajanja Sredice. Vsem avtorjem prispevkov se iskreno zahvaljujemo in si želimo uspešnega sodelovanja tudi v prihodnje, hkrati pa pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o vaših aktivnostih. Bralce Sredice vabimo, da se nam pridružijo s svojimi prispevki in tako pomagajo pri ustvarjanju našega občinskega glasila.

Organizatorje prireditev v času med obema izdajama Sredice smo povabili, da bi pripravili članke in slikovno gradivo o le-teh. Bralce, ki pogrešate prispevke o nekaterih dogodkih iz tega obdobja, obveščamo, da se organizatorji žal niso odzvali našemu povabilu.

Uredniški odbor si pridržuje pravico spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov. Pred objavo v glasilu so vsi teksti lektorirani. Avtorje prispevkov, ki želijo po lektoriranju ponovno pregledati svoje besedilo, prosimo, da to navedejo ob oddaji prispevka.

Vsem osemnajstim reševalcem križanke 1/13, ki so poslali pravilna gesla, čestitamo in se zahvaljujemo za sodelovanje. Kot dobitnik nagrade Turistične kmetije Puklavec, Zasavci 21, Miklavž pri Ormožu - vrhunska buteljčna vina v vrednosti 50 EUR, je bil izzreban Roman Zavratnik, Gorišnica 76, 2272 Gorišnica.

Helena Srnec, predsednica KUD Prasila

Predstavitev KUD Prasila

Kultura je ogledalo družbe. Je odsev časa in delovanja. Skozi kulturo se kažejo ideje, prepričanja, znanje in jezik.

Družabni in kulturni dogodki so nezamenljivi del za dobrobit skupnosti, saj kažejo razpon in širino človeka ter posledično celotne skupnosti. Literarno kulturno društvo Prasila Središče ob Dravi je bilo ustanovljeno marca 2013. Pobudnica za nastanek društva je bila Helena Srnec. Društvo KUD Prasila bo organiziralo bralne večere, ki se bodo odvijali vsak tretji četrtek v mesecu. Poleti bodo večeri ob dvajsetih, v jesenskem času pa ob 19. uri v prostorih DLUK-a (Slovenska cesta 45a). Meseca maja smo prebrali delo *Učbenik življenja*, ki ga je napisal rojak Martin Kojc. Govorili smo o življenju, prasili, ...

Društvo bo organiziralo tudi literarne in glasbene večere ter razstave. Gostja prvega literarnega večera je bila v juniju Tina Martina Kos, meseca oktobra pa bo Monika Čuš. V jesenskem ali zimskem času bomo gostili Leva Detelo.

V septembru bomo uživali ob *Dnevu prleške poezije in glasbe*, ko se bodo predstavili vinarji in prleška poezija.

Zavedamo se, da moramo kulturno dediščino varovati, spoštovati in negovati, saj gre za svojevrstno zapuščino. Gre za ideje, verovanja in običaje, skozi katere se kaže tradicija in naša zgodovina. Zgodovino pišemo ljudje, torej mi vsi.

Verjamemo, da bomo s svojim skromnim prispevkom pestro porisali svoj del zemljevida in s tem ustvarili še več veselja ter ljubezni, tako do literature, glasbe in nenazadnje tudi likovne umetnosti. Skupaj

lahko naredimo svet lepši in s pestrim ter kvalitetnim kulturnim programom izvabimo marsikomu nasmeh na obraz.

Za naslednje mesece načrtujemo:

20. junij: Evald Flisar - Čarovnikov vajenec

18. julij: Drago Jančar - Severni sij

22. avgust: Lev Detela - Propad

19. september: Feri Lainšček - Nedotakljivi

24. oktober: Vinko Korošak - Ujemite Osamo bin Ladna

21. november: Bogdan Novak - Pasja grofica: Napoleonova resnična ljubezen

19. december: Robert Titan Felix - Kri na dlaneh

Prosimo, da predloge in vprašanja pošljete na kud.prasila@gmail.com. Vljudno vabljeni, da se nam pridružite!

Zdenka B. Slavič

Medobčinsko srečanje upokojencev v Ormožu

Zopet smo se srečali upokojenci nekdanje ormoške, sedaj pa treh občin: Ormož, Sveti Tomaž in Središče ob Dravi. Velik 50-metrski šotor je stal ob ribiškem domu v Ormožu. Tja smo se pripeljali z avtobusom in nekateri z osebnimi avtomobili. Iz našega društva nas je bilo 59. Srečanja so se poleg mnogih upokojencev udeležili tudi vsi trije župani, predstavnica hotela Delfin iz Izole - našega priljubljenega upokojenskega hotela in predstavnica DESUS-a. Po prijaznih kratkih nagovorih je sledila še podelitev priznanj zaslužnim članom društev. V Društvu upokojencev Središče ob Dravi smo za priznanje predlagali našega dolgoletnega člana Jožeta Kuharja, ki je bil med

pobudniki visečega kegljanja pri nas, namreč na njegovem dvorišču se je kegljanje začelo. Vsa leta je pri kegljanju tudi aktivno sodeloval in še vedno kljub bolezni spremlja naše uspešne kegljače na treningih in tekmovanjih. Iskrene čestitke in zahvala za sodelovanje.

Kulturni program so izvajali pevci ljudskih pesmi, foklorniki, pevci iz Oplotnice in godba na pihala iz Ivanjkovcev. Še okusno kosilo in nato glasba za ples, ob kateri so se nekateri upokojenci še veselo zavrteli. Kot po navadi ob takšnih srečanjih je prav gotovo najbolj zanimivo in veselo, ko se po dolgem času zopet srečamo stari znanci in obujamo skupne spomine.

Nočni pohod ob polni luni. Se nam prihodnjič pridružite? Foto: Zdenka B. Slavič

Kdo še na Trnavi postavlja mlinčke? Moji vnuki in jaz! Foto: Zdenka B. Slavič

Sandra Ozmec

Naše »Priče mora«

In prišel je... Težko pričakovani petek... Za nas dan D... Končno bomo lahko pred vsemi pokazale in dokazale naše večmesečno delo, zaradi katerega so bile vse ostale dejavnosti postavljene na stranski tir. Letos smo za izziv izbrale dalmatinske skladbe, kar pa ni bilo niti tako lahko, saj se notno gradivo, če ne poznaš vodij klap, težko dobi. Tematici primerno smo izbrale goste, ki se uvrščajo v sam vrh moških klap na Hrvaškem.

Dobile smo se par ur pred koncertom, da pozdravimo, pohvalimo naše vedno pridne, neutrudne ženske, ki nočejo nikoli biti imenovane ali kakorkoli pogoščene. Pa vendar bi jih zdaj rada izpostavila, saj nam po desetih letih še vedno z ljubeznijo stojijo ob strani! Naše pridne mravljice so: Romana Suhodolčan, Vesna Žerjav, Tilika Jambrovič, Slavica Rotar, Ivica Raušl, Ivica Dogša, Maja in Lea Rajh. Vam gre posebna zahvala, ker ste tudi letos z veliko truda pogostile naše goste v Sokolani in na ptujskem gradu. Hvala vam!

Po zadnjem pregledu dvorane smo se še upele, nakar so se pri vratih že prikazali naši gostje - klapa Braciera pod vodstvom Srečka

Damjanovića iz Bola na Braču. Bili smo v popolni postavi. Koncert se je lahko začel!

Sokolano ste napolnili! Bravo vi!

Po treh uvodnih pesmih in »prebitju« treme je po vokalni skupini Jua bil čas za moški zvok, ki ga je lepo in profesionalno izvedla klapa. Ker so Dalmatinci neutrudni in čustveni pevci, so seveda poskrbeli, da se nam je vsem naježila koža, vaši obrazi in aplavzi pa so dokazali, da smo se prav odločile, ko smo jih povabile medse. Izmenjaje smo izvedli nepozaben koncert in ga zaključili s skupno pesmijo.

S petkovim koncertom pa ni bilo konec našemu petju. Klapa je nastopila na 60-letnici ribiške družine Ormož, zvečer ob dvajsetih pa smo skupaj izvedli koncert na ptujskem gradu, kjer nas je pričakala polna slavnostna dvorana. Dobro akustična dvorana nam je olajšala petje in zdelo se nam je, da nas »nosijo priče mora«. Zvočni zapis, ki smo ga ob tem posnale, nam je lepo zaokrožil naših »neuradnih« deset let.

Naj se za konec zahvalim vsem svojim sopevkam, ki so zdržale ta tempo vaj in dale vse od sebe na obeh koncertih, Lei Majcen za čudovito povezavo koncerta, Marjanu Novaku za brezhibno tehnično povezavo, Davorinu Jukiču za zvočni zapis, Bojanu Gavezu za hitro ureditev scene v Sokolani, Dragici Florjanič za nesebično podporo in seveda našim dragim, čudovitim družinam, ki nam vedno stojijo ob strani! Iskrena hvala vsem donatorjem. To so: Občina Središče ob Dravi, župan Jurij Borko, OŠ Središče ob Dravi, Jeruzalem SAT d.d., Darinka Fabjan s.p., Vinogradništvo Cvetko, Radio Prlek, Frizerski salon Moni, Carrera Optyl d.o.o., Slaščičarna Pri Rupertu, Zeliščarstvo, vzgoja in prodaja cvetja Dušan Praprotnik, Pekarna Prosnik, TD Središče ob Dravi, Pokrajinski muzej Ptuj - Ormož, PRA-Vino Čurina - Prapotnik, Turistična kmetija Hlebce, Turistična kmetija Puklavec, Izdelovanje kovinskih izdelkov - Robert Jakl s.p.

Brez vas nam ne bi uspelo!

Vesna Žerjav

Tote naše lübe tikve

Opet je leto prišlo okoli. Sprotoltje je tü, mi, kmečke ženske, pa brez naših tikef pač nemremo, trebalo jih je posaditi. Fsakšo leto, tradicija je tradicija.

Letos smo, pret kak smo se hapile dela, negdi čüle, ke morejo tiste tikve, ki so somo za jesti, rasti fkraj, se provi na svoji jivi, ove okrasne pa opet negdi drügdü za sebe. Koščice smo zdonesle z vseh vetrof pa jih te začele saditi. Poleg je trebalo fejst lagati, te so vel tikve bol debele; či pa je to istina, pa mo vidle vjesen. No, ke nate mislili, ke smo brez moškoga na jivi bile - eden, pa tejko bol vreden, je sploh z nomi, či ga lahko malo pohvolimo ob toti priliki. Jüžina more biti takša, kak je negda bila ob takših prilikah - krüh, sir pa klobosa - fse domočo. Žejo smo gasili z gamejom, ki pa ga je proti konci čeduže bol nadomeščala slatina.

Čez čas smo se hapile okopaja - lepo so nam tikve vün prišle, no, pa drač glihtak. Z malo dobre vole pa smeha smo rešile tüdi toti problem; zaslüžile smo si pocane vügorke pa zobl, pa malo bezgovoga soka za dol splaviti; praf lepo je bilo malo posideti na vrateh

pa se spomijati. Naša dobra prijateljca Draga, po rodi z Gorenjske, si je zmisllila toto pesmico:

Babe so na njivi stale,
kozarce so v rokah držale,
motike so ob njih ležale
in čakale, da bi kopale...

Še skoz mote čas, ke se nam pridružite; či ne pret, pa vjesen.
(obrški govor)

Zdenka B. Slavič

Pozdrav Dolenjski

Anketa na lanskoletnem izletu: »Kam želite iti prihodnje leto na spomladanski izlet?« Največ odgovorov: na Dolenjsko. Prav, pa gremo tja.

Izbira krajev, zanimivih za ogled, iskanje najugodnejšega prevoznika, zbiranje potnikov. Kar nekaj dela. Imam navado, da si kraje, kamor bom koga povabila, sama že prej ogledam in ugotavljam primerenost. Zato sva se z možem za prvomajske praznike odpeljala na Dolenjsko in najprej ugotovila, da cesta čez Ptujsko Goro, Majšperk in dalje proti Poljčanam nikakor ni primerna za velik avtobus. Podobno je bilo s cesto v Beli krajini. Od Novega mesta do Metlike je cesta podobna. Torej pride v poštev relacija (tudi po posvetu z našim prevoznikom, turistično agencijo Sajko): Središče - Celje - Podčetrtek - Šmarješke Toplice - Otočec - Šentjernej - Kostanjevica na Krki in domov.

Načrtovana pot je bila kar dolga, zato smo odšli iz Središča ob šestih zjutraj in med potjo pobirali še potnike na Grabah, v Obrežu in v Šalovcih. V Celju smo zamenjali voznika in dobili z znanjem dobro podkovanega vodnika. Naš prvi daljši postanek je bil v gostilni Hochkraut, kjer smo popili jutranjo kavico in si »ogledali« toaleto. Pri šestinpetdesetih potnikih traja to kar nekaj časa. Pot smo nadaljevali po dolini reke Save in skozi Mokronog prispeli v Šmarješke Toplice. Imeli smo kar nekaj problemov s parkiranjem, a končno smo le prišli do naše malice iz avtobusne »kleti«. Lepo pečena rebra in piščanec so nam dobro teknil, zraven še odlični središki kruh, sok, voda, še kakšen »špricar« in pecivo naših pridnih upokojenk. Dobro smo se najedli, potem pa se podali na kratek sprehod z zdraviliškim vodnikom skozi park. Lepo drevo ginka nas je spomnilo na bilobil, ki bi ga že kar marsikdo med nami rabil. Pa nežni cvetovi na tulipanovcu in majhen ribnik, kjer uspeva lotus. V Sloveniji je to edinstven primer, ker tukaj lahko preživi zimo samo zaradi podvodnega dotoka tople vode.

Z ogledom smo morali žal pohiteti, ker nas je čas priganjal. In še eno obžalovanje: tudi našega edinega vodnega gradu Otočca si nismo mogli ogledati od blizu, ampak le od daleč, iz avtobusa. Mudilo se nam je namreč v Šentjernej, kjer nas je že pričakoval tamkajšnji župan, direktorica kulturnega centra in predsednik nadzornega odbora društva upokojencev. V krasnih prostorih so nam pripravili res enkratno sprejem. V lepi dvorani nam je župan izčrpno predstavil občino Šentjernej in potem smo si ogledali še film o kraju in okoliških vaseh. Okrepčali smo se s pecivom, sadjem, kavo, sokom in njihovo značilno pijačo, cvičkom. Ogledali smo si še bogato knjižnico, se poslovlili in odšli na kosilo na bližnjo turistično kmetijo Pri Martinovih. Že na urejenem dvorišču so nas pogostili s pijačo in pogačo. Pa niti lačni nismo bili. Potem pa še kosilo. Res upam, da nihče ni bil lačen. Po kosilu še ogled mlina Rangus, kjer je vsakdo dobil kilogram ajdove moke. To se bomo mastili z dobrimi žganci!

Od vstopanja in izstopanja v avtobus, od hrane in pijače smo bili že kar malo

utrujeni, a ogledov še ni bilo konec. Kostanjevica na Krki - mesto na otoku in v neposredni bližini ogromen kompleks cistercijanskega samostana s formo vivo. Tamkajšnja kustosinja nas je poučila o zgodovini samostana, ogledali smo si cerkev v romanskem in baročnem stilu, kjer so sedaj razstave umetniških del, v samostanski galeriji pa smo občudovali skulpture našega priznanega kiparja Boljke.

Še ogled podarjenih slik znanih in manj znanih del slovenskih slikarjev v stari šoli in prizidku - novi šoli. Učenci, ki vsakodnevno hodijo mimo teh slik, se navajajo na spoštljiv odnos in razumevanje umetnosti, za nas pa je bilo vsega že skoraj preveč za en sam dan in veseli smo bili, ko smo se zopet »vkrkali« v naš avtobus in se podali proti domu.

Ja, med potjo je bilo še nekaj »vicev« in zgodbic Janeza Trdine, ki je pred več kot sto leti pohajkoval po Gorjancih in okolici ter prisluhnil ljudem, ki so pripovedovali stare zgodbe.

Pripis: Zahvaljujemo se Prosnikovim za popotnico s središkim kruhom.

Izletniki pred samostanom v Kostanjevici

Zdenka B. Slavič

O izmenjavi sadik

Tudi letos je naše društvo upokojencev pripravilo izmenjavo sadik, semen, gomoljev, pa seveda izkušenj ob vrtnarjenju. Tako kot lani smo se zbrali upokojenci - vrtičkarji pri Vaškem domu na Grabah. Potekala je zanimiva in uspešna menjava.

Ob dnevu odprtih vrat Semenarne Ljubljana - Ptuj bomo organizirali ogled vzorčnih nasadov zelenjave na ptujski semenarni. Vabimo vas, da se ogleda udeležite. Če bo dovolj prijav, bomo organizirali avtobus. Spremljajte obvestila na naši oglasni deski ali na oglasni deski v Slaščičarni pri Rupertu.

Radovan Aleksič, predsednik Gasilske zveze Središče ob Dravi

Florjanova nedelja

4. maja goduje sv. Florjan, zavetnik gasilcev. Gasilci iz Gasilske zveze Središče ob Dravi smo v nedeljo, 5. maja, obeležili ta praznik. Zjutraj smo se zbrali pred farno cerkvijo na Grabah in se v »ešalonu« odpravili k sveti maši. Pred cerkvijo smo postavili na ogled gasilska vozila in opremo. Letos je bila maša še posebej slovesna, ker so na koru pele samo za to priložnost zbrane gasilke pevke pod vodstvom Mateje Munda. Po maši smo se zbrali v gasilskem domu v Središču, kjer so nas člani in članice njihovega društva pogostili. Popoldne pa smo gasilci organizirali za vse krajanje že tradicionalni Florjanov pohod po naši občini. Vreme nam ni bilo naklonjeno, zato se nas je zbralo le trideset vztrajnih pohodnikov. Vodja pohoda je bil Anton Marčec. Trasa pohoda je potekala od gasilskega doma Središče, mimo stare vage, obrata Ahac d.o.o. (bivša Droga), naprej po zelo blatni in razmočeni cesti skozi »belo trje« do starega mejnega prehoda in nazaj do gasilskega doma. Za pot, dolgo pet kilometrov, smo potrebovali skupaj s postanki za okrepčilo slabi dve uri.

Čeprav smo bili premočeni in prezeblji, smo se v središkem gasilskem domu še nekaj časa družili ob dobrotah z Brankovega »roštilja«.

Čestitke vsem pohodnikom za vztrajnost in pogum.

Damijan Vesenjak, PGD Obrež

Letos presmec v Šalovcih

Vsako leto na občnem zboru PGD Obrež sprejmemo plan dela za tekoče leto. Nikoli ne pozabimo načrtovati izdelave in nošnje presmeca do farne cerkve. Navadili smo se, da ga izdelujemo vsakokrat na drugi lokaciji v našem požarnem rajonu. Letos smo se odločili za Šalovce in prosili družini Dečko - Valenko za gostitelje. Družini sta se seveda z veseljem odzvali. Priskrbeli so vse potrebno in nas tudi dva dni gostili, za kar se jim v imenu PGD Obrež še enkrat zahvaljujem. Marjan je drugače tudi naš »dežurni« serviser, ki skrbi, če je potrebno tudi ponoči, da so naša gasilska vozila vedno pripravljena za posredovanje. Tudi njemu se ob tej priložnosti za to zahvaljujemo.

V soboto zjutraj smo se člani operativne enote zbrali pri gasilskem domu, razdelili smo se na dve skupini ter se s traktorji in prikolicami odpravili nabirat zelenje za presmec. Letos je zaradi dolge zime to bilo še posebno zahtevno, kajti zeleni so bili samo iglavci. Ampak gasilci se vedno najdemo in tako je bilo tudi tokrat. Malo so nam pomagali tudi prijatelji, gasilci iz Krkavč, ki so nam dva dni prej pripeljali oljčne vejice s Primorske, kajti ravno v tem času pri njih obrezujejo oljke. Do poldneva sta bili dve polni prikolici že v Šalovcih, tam pa je nepogrešljivi Branko s

pomagači že čakal z narejeno osnovo iz lesk. Pletenje presmeca izkušenim gasilcem ne predstavlja več nobenih težav. Redno ga je potrebno tudi »zalivati«, da se naslednji dan lepše podaja po ovinkih. Presmec dobi končno podobo v poznih popoldanskih urah, ko pride na vrsto meritev. Vsak meter pa ima seveda svojo mero, zato točnega podatka nikoli ne izdamo. Gotovo pa je daljši od tistih, ki jih zvečer gledamo po televiziji z raznih koncev naše države.

Letos smo se odločili, da bi presmec do farne cerkve pripeljali s pomočjo Steyr kluba Središče ob Dravi, ki so bili seveda takoj za akcijo.

V nedeljo zjutraj smo se ob sedmih zbrali in po obvezni kavi in prigrizku presmec najprej otrsli snega ter ga pripravili za prevoz. Steyerji so se lepo postavili, nato smo presmec dvignili in ga položili na že pripravljene nosilce na traktorjih. Seveda je Branko poskrbel, da je vse teklo kot po maslu.

Sledil je postroj, zahvala družinama Dečko - Valenko, potem pa odhod v zasneženo jutro. Gasilci smo posedli po blatnikih. Steyerji pa so se lepo počasi premikali proti Grabam. Vendar ne daleč, v Šalovcih je bilo še kar nekaj postojank, kjer so prijazni domačini postregli z napitki in prigrizki. Glavna postojanka z malico pa je bila v »Suzni dolini« pri Šefu, kjer nam je Micika postregla z odlično kislom juho, za kar se ji obreški gasilci še enkrat zahvaljujemo. Pot smo nadaljevali po Grabah, kjer nas pri Rudeku obvezno čakajo medenjaki, pa še kakšen prijazen domačin pride s »štamprom«. Na koncu še nas pred gostilno vedno počaka Anica. Po prihodu do cerkve presmec dvignemo in ga položimo na cerkveno ograjo, kjer ga potem župnik blagoslovi.

Naslednje leto praznujemo obreški gasilci 90-letnico delovanja, zato bomo seveda ta jubilej z različnimi prireditvami in dogodki primerno obeležili. Med drugim se je porodila tudi ideja, da bi naredili 90-metrski presmec. To pa je seveda velik zalogaj za izdelavo, nošnjo... Vendar sem prepričan, da smo po dolgoletnih izkušnjah zmožni tudi tega.

Na koncu še enkrat zahvala vsem, ki nam na kakršen koli način pomagate v vseh teh letih, nas vzpodbujate ter nas podpirate, da ohranjamo ta običaj.

Na pomoč!

Radovan Aleksič, predsednik GZ Središče ob Dravi

4. dan gasilcev Gasilske zveze Središče ob Dravi

Prostovoljni gasilci smo organizirani po društvih, znotraj katerih delujejo operativne enote. Te morajo delovati po določenih pravilih in zakonih, ki jih predpiše pristojni minister ali celotna vlada. V sklopu teh predpisov je določeno tudi, da morajo operativne enote v primeru intervencije takoj posredovati, in to 24 ur na dan vse dni v letu, a smo edini, ki za to ne dobivamo plačila. Zato je prav, da imamo tudi mi enkrat v letu svoj dan.

Letos smo dan gasilcev Gasilske zveze Središče ob Dravi obeležili v Obrežu pri kulturnem domu. Medse smo povabili župana, občinske svetnike, predstavnike civilne zaščite. Obiskal nas je tudi regijski poveljnik ter predstavniki ostalih gasilskih zvez v regiji Ptuj. Tudi sosednja ter prijateljska gasilska društva so se udeležila naše slovesnosti. Posebej veseli pa smo naših krajanov, ki nam na naši slovesnosti izkažejo zahvalo za naše delo, se z nami poveselejo, mi pa se vedno potrudimo, da domov ne odidejo nezadovoljni. Tako je bilo tudi letos. Pogoščeni so bili prav vsi, ki so se naše slovesnosti udeležili.

Na začetku je obvezna parada v spremstvu nepogrešljive Godbe na pihala Središče pod vodstvom prof. Rada Munde. Parado sestavljajo vodja parade s spremljevalcema, gasilska mladina, častni vod, gasilski praporščaki ter ešalon gasilk in gasilcev. Letos smo glavno slovesnost preselili v dvorano, kjer so nas pozdravili in nagovorili predsednik PGD Obrež Viktor Samec, predsednik GZ Središče ob Dravi Radovan Aleksič, poveljnik regije Dušan Vižintin ter župan občine Središče ob Dravi Jurij Borko. Po govorih smo zaslužnim članom podelili priznanja gasilske zveze. Poveljnik regije pa je najvišje priznanje - gasilsko plamenico 3. stopnje - podelil Marku Kočvarju st. iz PGD Obrež. Gasilska plamenica je najvišje operativno priznanje Gasilske zveze Slovenije, ki ga operativni gasilec lahko dobi po dolgoletnem delu ter vodstvenih funkcijah v operativni enoti.

Na koncu so nas s kulturnim programom razveselili učenci središke šole s folklornimi plesi ter mladi gasilci Trio lipa, ki so priredili v dvorani odlično vzdušje.

Gasilci smo vedno bili v službi ljudstva, vedno pripravljeni pomagati, v lanskoletnih poplavih smo dokazali, da tudi za ceno lastnega zdravja in življenja. Malo je ljudi, ki imajo hrabro srce, da si to upajo in ravno zaradi takih je gasilska organizacija tako močna in enotna. Glede na podmladek pa se nam tudi v prihodnje ni treba bati za našo varnost.

Na pomoč!

Romana Suhodolčan

Velikonočna razstava na Grabah in na Ptuju

Turistično društvo Ptuj nas je spet povabilo, da se udeležimo in sodelujemo na velikonočni razstavi v minoritskem samostanu na Ptuju.

Letos smo si vzele res dovolj časa in se pripravile, kot je treba. Na Vesnino pobudo smo sklenile, da naše kovinsko jajce, ki ga je naredil Robert Jakl, okrasimo z raznobarnimi - poslikanimi plastičnimi in izpihanimi kokošnjimi jajci. Ustvarjati smo začele že en mesec pred postavitvijo razstave. Nabavile smo si material. S finančnimi sredstvi ja malo pomagalo turistično društvo, vsaka udeleženka pa je prinesla še kaj potrebnega od doma. Doma smo pobrale vse, kar se je dalo: barve, čopiče, sladkor, jajca, zdrob, kašo, bleščice... Razrezale smo celo kakšen prtiček za čipko - rožico, v glavnem vse, kar smo potrebovale. Ugotovljamo, da smo delale okrog 400 ur. Je to mogoče? Da, saj smo naredile - pobarvale, zlepile, nalepile, porisale - okrog štiristo pisank. Sproti jih nismo preštovale, preštete smo jih ob postavitvi. Na našem kovinskem, z bršljanom okrašenem jajcu, smo jih naštele okrog 350 komadov. Nekaj smo jih dale v košare, nekaj jih je ostalo na razstavi doma. Naše članice so spekle tudi velikonočne zajčke, ptičke in potičke ter vse ostalo, kar spada zraven. Dan pred uradno otvoritvijo v Ptuju smo tri članice in član šli postaviti razstavo. Vse skupaj smo komaj spravili v dva

avtomobila. Povem vam pa, bili smo prava atrakcija s tolikimi pisankami na enem jajcu. Bile smo ponosne na svoje delo.

Odprtja razstave se je udeležil tudi naš župan Jurij Borko. Na dvorišču samostana so kot presenečenje razstave odkrili pozlačeno jajce avtorja arhitekta Tonija Hamlerja. Na pobudo našega župana so nam obljubili, da bomo naslednje leto postavili na ogled to velikansko pozlačeno in poslikano jajce na naši razstavi v Središču.

Ker smo letos na Grabah za veliko noč razstavljale samo potice, smo se odločile, da razstavo podaljšamo do občinskega praznika in našim občankam in občanom ter gostom pokažemo tudi naše pisanke. K sodelovanju smo povabile še naše amaterske slikarje, ki so nas presenetili s svojimi deli. Razstavljali so: Marija Rajh, Helena Masten in naš štiridesetletni vikendaš - že naš domačin - Matija Brunec.

Padla je opazka, da smo umetnice. Res smo umetnice. Umetnice z veliko začetnico. Umetnice, ki delamo z dobro voljo. Zastonj. Nekaj vlagamo, vlagamo za svojo srečo, za srečo drugim, promoviramo svoj kraj, svojo občino. Kdor pa misli drugače, pa naj najprej razčisti s seboj, s svojo dušo, s svojo osebnostjo in mu bo lepše in lažje v življenju. Mogoče bo tudi on naredil kaj dobrega, kaj družbi koristnega. Spoznal bo, da je človek lahko srečen, če nekemu nekaj da in ne zahteva vračila.

Osamljena razstava

Vabila sem te.

Skrbno sem se pripravila, lepo sem se postavila, odprla sem vrata, prižgala sem luč in te čakala.

Čakala sem njega, čakala sem njo, mnogih pa ni in ni bilo.

Vesna Žerjav

Praznik hladetine in presvuršta

Na sončno binkošno nedeljo je v vaškem domu na Grabah potekala tradicionalna prireditev, ki slavi dve zelo zanimivi domači jedi.

Pri pripravi in izpeljavi kulinaričnega praznika so letos zopet sodelovali kar štirje organizatorji: Turistično društvo Središče, Občina Središče ob Dravi, Združenje rejcev prašičev Ormož ter Kmetijska svetovalna služba Slovenije.

Članice turističnega društva in rejci so bili zadolženi za pripravo okusne hladetine, katere prodaja je tudi tokrat presegla pričakovanja. Nekateri so potešili radovednost, češ naj bo, pa poskusimo to jed prvič, drugi pa so jo jedli iz nostalgичnih vzgibov. Zgodba zase so tudi tlačenke oz. »presvuršti«. Obiskovalci so lahko izbirali

med kuhanimi in pečenimi, vsak pa je, kar se okusa tiče, na nek način zgodba zase.

Svoje so ob tem kulinaričnem prazniku dodale tudi ljudske pevke iz Obreža s pesmimi, primernimi za takšno priložnost. Obložene stojnice so zadržale ljudi pred vaškim domom še kar lep čas po maši. Saj veste, ko ljudje dobro jejo v krogu dobrih ljudi, se nikomur nikamor ne mudi. Tisti, ki ste naše 3. druženje s hladetino in »presvurštom« zamudili, pa ste toplo vabljeni drugo leto. Ne pozabite - spet na binkošno nedeljo na trgu pred cerkvijo.

V razmislje: Kako pa hladetini pravijo v Obrežu? In zakaj?

Sabina Novak

Prvomajsko srečanje občanov v Godenincih

Tudi letos je, kot že nekaj let zapored, na igrišču Rekreatijskega društva Godeninci potekalo praznovanje 1. maja, ki smo ga pripravili v sodelovanju z občino. Čeprav je bil ta dan za nekatere delovni, smo vsi skupaj uživali in se veselili do večernih ur. Naše druženje se je pričelo ob 10. uri, popestrili so ga starodobniki s steyerji, ki so nas izzvali, da smo z njimi tekmovali v vleki vrvi. Poseben izziv

Vreme nam je bilo naklonjeno.

so namenili godeninskim ženskam, in sicer smo tekmovali proti najmanjšemu traktorju, ki pa smo ga brez težav »potegnile«. V dopoldanskem času nas je obiskala še središka godba, ki nam je odigrala nekaj veselih skladb. Ker nam je vreme pred veliko nočjo zagodlo, da nismo mogli kuriti kresa, smo to storili ob koncu tega čudovitega dne.

Vleka vrvi za »gajbo piva«.

Samo Žerjav

Kdo je najboljši?

Tudi tokrat se iz Nogometnega kluba Središče, ki je že dobrih 35 let eno naših najbolj prepoznavnih društev, oglašam z dobrimi novicami. Na začetku pomladi je bila zaskrbljenost, predvsem kar se članske ekipe tiče, resda nekoliko večja: nepričakovano se je poslovil trener in igralec Boštjan Zemljič. Na njegovi trenerski poti mu seveda želimo vse dobro in smo mu hvaležni za delo v minulih sezonah. Odlično trenersko zamenjavo je klub na čelu z novim predsednikom Josipom Novakom kmalu našel v dvojcu Otmar Fafulič (trener) in Danilo Žerjav (trenerska licenca + humor), kar navsezadnje dokazujejo tudi zelo dobri rezultati v tej pomladi.

Drava, Stojnci, Podvinci in Gerečja vas so ekipe, ki so bile že v jesenskem delu razred zase, je pa se našim izkušenim fantom uspelo to pomlad še močneje utrditi na 5. mestu ptujske Superlige: skupaj so v sezoni 2012/2013 zbrali 34 točk. Med slabše nasprotnike, ki našim fantom »ležijo«, lahko prištevamo ekipo Ormoža. Sredi junija smo bili namreč zopet priča tradicionalnemu sosedskemu derbiju: pred okrog 300 gledalci so naši na krilih na-

vijačev »razmontirali« Ormožane z rezultatom 5:0. Pravi balzam za dušo!

Čestitke gredo tudi vsem mlajšim selekcijam ter njihovim staršem in trenerjem - mladi nogometaši so zagotovilo, da se bo dober nogomet v kraju igral tudi v prihodnje; tisti, ki jih spremljate, veste, da igrajo iz leta v leto bolje. O njih bomo obširneje poročali v jesenski Sredici.

Slavje po zmagi nad Ormožem

Katja Volgemut

Izlet na Golico

Društvo za telesno vzgojo Partizan je tudi letos organiziralo izlet za svoje člane in tudi nečlane. Tokrat smo se podali na tolikokrat opevano slovensko naravno lepotico, Golico. Na poti, ki je trajala približno tri ure, smo imeli možnost doživljanja in uživanja v prečudoviti naravi. Pot je vodila v glavnem skozi gozd. Med potjo smo občudovali različno gorsko cvetje in pa predvsem cvetoče narcise. Do kočice na Golici (1580 m) smo hodili približno dve uri in pol. Koča stoji na razglednem delu južnega pobočja Golice, tik nad gozdno

mejo, nad strmim prepadnim skalnim robom. Od kočice je lep razgled po okoliških gorah, še lepši pa je razgled z vrha Golice. Od kočice proti vrhu se steza vije čez travnato pobočje. Višje kot smo bili, lepši je bil razgled. Pogled z vrha Golice je bil enkraten. Pogled smo imeli na vrhove Karavank in Julijcev, Vrbsko jezero, Dravo...

Skupno potepanje po hribih nam je omogočilo druženje, občudovanje očakov, uživanje v prečudovitem razgledu dolin, doseganje pomembnih »visokih« ciljev in seveda nenazadnje preseganje samega sebe.

Lidija Brunec

Moja generacija 1953

Življenje sestavljajo dogodki, ljudje, spomini, trenutki, občutki...

Čas jih počasi spreminja, vendar moja generacija 1953 ne dovoli, da jih prekrije s prahom.

Spominjam se svojega prvega šolskega dne, ko sem leta 1960 prvič vstopila v stavbo učenosti. Takrat smo otroci z izjemo le redkih, prišli v šolo sami, brez spremstva staršev. Tako je bilo, drugače kot danes.

Naši zvedavi pogledi so prve šolske dni bili obarvani s strahom in nemirom nepoznanega. Pa ni bilo dolgo tako. Z vsakim dnem smo postajali vse bolj sproščeni, igrivi in z vsakim nadaljnjim dnem ter letom smo postali dobri prijatelji. In radi smo hodili v šolo.

Naše prijateljstvo ohranjamo in ga še utrjujemo z druženjem vsakih pet let. Taka srečanja so priložnost, da obogatimo svoje odnose, da še bolj spoznamo drug drugega, se drug drugega veselimo. Čeprav je nekatere pot življenja odpeljala v stran od domačega kraja, tudi izven naših meja, pa ta oddaljenost ni ovira, da se ne bi sestali. Zato je vse še bolj prisrčno in veselo. Vedno preživimo prijeten večer poln smeha, duhovitosti in lepih spominov, ki nas napolni z energijo, saj vemo, da hiter tempo življenja ne prizanaša našim medsebojnim odnosom.

Naše letošnje srečanje je obeležilo petinštirideset let, odkar smo zapustili osnovno šolo. Smo pa letos žal pogrešali nam drago

razredničarko, učiteljico Zinko Merkoci in učitelja Zvonka Merkocija. Pogrešali pa smo tudi sošolca Leona in Tineta

In prav zaradi tega bomo vztrajali in se srečevali, saj se neizogibno bliža jesen našega življenja in z njim žal tudi naša minljivost. Ne bomo dopustili, da bi del našega najbolj brezskrbnega otroškega življenja odšel v pozabo. Za obujanje spominov poskrbi vedno Zvonka s šolskimi fotografijami, ki si jih z veseljem ogledamo.

Sklenili smo, da se bomo še naprej srečevali, mogoče celo pogosteje kot do sedaj. Ne vem, mogoče? Vsekakor pa enako pogosto kot doslej. Odločitev bomo prepustili Tomu, ki poskrbi, da lahko pridemo skupaj.

Samo Žerjav

Ob drugem rojstnem dnevu - Akcija v sliki

Marčevsko rajanje z Mariborčani Happy Ol' McWeasel
(Foto: Š. Stajanko)

Lollobrigida, hrvaško - slovenska koncertna atrakcija, ki polni odre po Balkanu
(Foto: Š. Stajanko)

Werefox, nove zvezde na slovenskem (alternativnem) rockerskem nebu
(Foto: Š. Stajanko)

Zopet se je snemalo pri nas - tokrat kadri za film »Za nekaj litrov vode«
(Foto: D. Gasparič)

Utrinek s terase (Foto: M. Žerjav)

ZAHVALA

Spoštovani občani!

V začetku junija smo ponovno izpeljali akcijo zbiranja odpadnega papirja. Nabrali smo dobrih deset ton papirja. Denar od prodaje odpadnega papirja smo namenili Šolskemu skladu za nakup sedežnih garnitur za šolske hodnike.

Z akcijo želimo prispevati tudi k okoljski vzgoji mladih, k ohranjanju gozdov, varčevanju z energijo in zmanjševanju izpustov toplogrednih plinov v ozračje.

Zahvaljujemo se vam, ker ste nam pripravili papir, in vas vabimo, da se nam znova pridružite v prvem tednu oktobra.

Zahvala velja tudi Svetu staršev, prevoznikom in ostalim, ki ste nam pri akciji pomagali.

Jasna Munda, ravnateljica

Tanja Srečkovič, ZRS Bistra Ptuj

Vročje festivalsko poletje

Letošnje poletje bo v destinaciji Ptuj, Jeruzalem - Ormož, Haloze in Slovenske gorice vroče in predvsem kulturno obarvano. Koncertov, gledaliških predstav, glasbenikov in umetnikov, v času od junija do avgusta, zagotovo ne bo manjkalo!

Prva festivalska vrata se bodo odprla v Ormožu. V poletnih večerih se bodo na prostem v okrilju grajskih zidov odvijale gledališke predstave, koncerti ter otroške predstave za najmlajše. Nastopili bodo Oto Pestner, Klapa Kampanel, Juan Vasle, Vlado Kreslin, skupina Partibrejkers, ogledali si boste lahko tudi predstave Slovenska Muzka od A-Ž, Trojček, Janko in Metka sta packona in z otroki zaplesali ob čopkomeru... Tako si boste v Ormožu lahko ogledali dela umetnikov, ki jih ni moč pogosto videti v teh krajih. Vabljeni v Ormož od junija do 25. avgusta.

Pestro pa bo tudi v Lenartu, kjer bo letos že osmič zapored potekal LEN-ART. Dogodki se bodo zvrstili od junija do konca avgusta. Ob vikendih bo na odru predstavljenih približno dvajset prireditev - komedij, koncertov, od etno-glasbe do rocka in prireditev za otroke. Z vsemi temi dogodki bodo tudi v Lenartu poskrbeli za smeh, zabavo, užitke ob klasični glasbi, udarne rock ritme in za stik s tujimi kulturami.

Ptujske ulice se bodo prebudile v juliju. Od 14. do 21. julija bo namreč potekal prvi dogodek, Mednarodni simpozij pripovedovanja Parzival. Zgodba Parzivala pomembno zaznamuje tukajšnje okolje, saj je delo postavljeno v te kraje. Wolfram von Eschenbach je v prvi polovici 13. stoletja ustvaril visoki srednjeveški ep v 24 600 verzih. Poleg Božanske komedije je to najpomembnejše literarno delo tistega časa, ki predstavlja plemenite cilje v družbi, ki zmore imeti ideale. S pripovedovanjem, storytellingom, se bomo tako vračali v svoje bistvo, k ljudem, ki želijo poslušati in pripovedovati.

Društvo za glasbeno umetnost Arsana pa bo med 24. julijem in 2. avgustom izvedlo največje festivalsko dogajanje v mestu, ki vsako leto privabi blizu 25 000 obiskovalcev in postaja prepoznaven utrip mesta v Sloveniji in Evropi. Gre za 5. mednarodni glasbeni festival Arsana - Art Ptuj 2013, pod sloganom »Eksplozija umetnosti«. V desetih dneh bo na vseh zunanjih in notranjih prizoriščih mesta na več kot tridesetih dogodkih ustvarjalo in nastopilo prek 260 glasbenih umetnikov s področja klasične, pop, jazz in etno, vokalne in instrumentalne glasbene umetnosti.

V istem obdobju bo potekal tudi Art Stays, ki je na področju sodobne umetnosti ena najaktivnejših organizacij v Sloveniji. Že od leta 2003 poskušajo z Mednarodnim festivalom sodobne umetnosti Art Stays v najstarejšem slovenskem mestu ustvariti živahno mednarodno umetniško okolje in platformo za izmenjavo izkušenj, idej in mnenj o sodobni umetnosti. V okviru Art Stays so se v Sloveniji prvič predstavili umetniki, kot so Fernando Prats, Ivan Navarro, Yoko Ono, Leo Ferdinand Demetz, Regina Jose Galindo, Ilona Nemeth, Elisa Rossi, Kensuke Koike in mnogi drugi.

Avgust pa bo minil predvsem v znamenju mednarodnega pesniškega festivala Dnevi poezije in vina, ki se bo letos na Ptujju zgodil že četrtrič. Med 21. in 24. avgustom bo mesto gostilo več kot dvajset pesnikov z vsega sveta, na čelu s častnimi gosti Yangom Lianom, Michelom Deguyem in Josipom Ostijem. Poleg večernih branj bodo za vedoželjne tu še številni pogovori in okrogle mize, za ljubitelje glasbe pester izbor koncertov, pravljlični program za najmlajše, gledališke impro predstave za najdrznejše in seveda velika ponudba izbranih lokalnih vin za vse sladokusce.

Podrobnejše informacije o vseh festivalih lahko najdete na www.visitptuj.eu.

Milena Milosavljević

Majski poroki

V soboto, 4. maja, sta zakonsko zvezo sklenila mladoporočenca Anja Kelemina z Grab in Boštjan Kranjčec iz Godenincev.

Njuna želja je bila, da zakonsko zvezo skleneta pred županom Občine Središče ob Dravi Jurijem Borkom.

Župan se je z veseljem odzval njenemu povabilu in je kot uradni pooblaščenec sodeloval pri poročnem obredu. V imenu Občine Središče ob Dravi in v svojem imenu je mladoporočencema iskreno čestital in jima zaželel srečen zakon.

V soboto, 25. maja, pa sta zakonsko zvezo sklenila mladoporočenca Lidija Lukman s Koga in Mitja Bogdan iz Godenincev.

Tudi mladoporočenca Lidija in Mitja sta si svoj »da« izrekla pred Jurijem Borkom, županom občine Središče ob Dravi, ki je z veseljem prisostvoval poročnemu obredu. Mladoporočencema je iskreno čestital in jima zaželel srečo na novi življenjski poti.

Mateja Masten

Zlata poroka

»Petdeset let je minilo, ko sva si ljubezen obljubila. Zato bi obljubo rada ponovila in vso srečo, spomine z vami delila.«

Tako sta dejala Frančiška in Janko Masten iz Obreža, ko sta v soboto, 25. maja, z domačimi, sorodniki in prijatelji praznovala zlato poroko. Poročila sta se 25. maja 1963 v Miklavžu pri Ormožu.

Frančiška se je rodila 9. septembra 1942 na Hardeku, Janko pa 26. decembra 1938 v Obrežu. Skupno življenjsko pot sta začela na Jankovi domačiji v Obrežu, kjer sta se jima rodili hčerki Mirjana in Mateja. Pozneje sta si ustvarila nov dom, kjer so otroci in vnuki vedno dobrodošli. Razveseljujejo ju trije vnuki: Jernej, Vladimir in Adriano.

Do upokojitve sta bila oba zaposlena v Mercatorju. Janko redno poskrbi, da domačim ni nikoli dolgčas, saj pravi, da se delo zmeraj najde, a mu otroci in vnuki tudi večkrat priskočijo na pomoč. Frančiška pa rada poje v pevskem zboru društva upokojencev in še vedno opravlja razna gospodinjska dela.

Na jesen življenja si želita le, da bi ju še naprej služilo zdravje in da bi se čez nekaj let srečali na biserni poroki.

V fotografski objektiv smo zajeli prvoobhajance
v nedeljo, 19. maja 2013:

Foto: Ema Žalar

Vojka Havlas

Srjanske tikve na kuharskem tekmovanju Kuhnapato

V tem šolskem letu smo zbrali skupino šestih učencev, ki so se v sklopu osnovnošolskega kuharskega tekmovanja Kuhnapato preizkusili v pripravi lokalnih jedi s poudarkom na avtohtonih ribah. Osmošolci Niko Borko, Maja Filipič, Nejc Grubič, Žan Kocuvan, Špela Kumer in Janja Žinko so si naredili ime Srjanske tikve ter se s pomočjo mentoric Ivanke Jurgec in Vojke Havlas izurili v pripravi treh jedi.

Prvo, regijsko tekmovanje je potekalo v Banovcih, kjer so naši kuharji pripravili kanapeje z »zoblom pa tünko« ter skutnim namazom in bučnicami, krompirjevo solato in smuča, pečenega z dodatkom bučnega olja. Ključne sestavine - čisto bučno olje in domače bučnice, za katere so poskrbeli v središki oljarni - ter okusno pripravljene jedi so Srjanskim tikvam prinesle uvrstitev v polfinale. Tudi v Gornji Radgoni smo domači kraj dostojno predstavili in obiskovalce stojnic prepričali s srjanskimi dobrotami. Čeprav se v finale nismo uvrstili, so nas junija povabili še v Ljubljano, kjer smo s krompirjevo solato sodelovali na predstavitvi regijske kulinarčne dediščine. Predstavniki prleške kulinarike so mimoidočim obiskovalcem Pogačarjevega trga ob degustiranju domače jedi morali razložiti tudi, zakaj je solata tako zelena, pri tem pa uspešno predstavili Središče ob Dravi.

K ohranjanju kulturne dediščine sodi tudi ohranjanje kulinarike naših prednikov. Ker ta temelji na uporabi zdravih domačih pridelkov, je tovrstno tekmovanje dobrodošla (pa tudi zabavna) priložnost, da v tej smeri spodbujamo tudi mlade.

Andreja Resman, predsednica društva

Izlet društva Sožitje

Članice in člani društva Sožitje se vsako leto meseca maja odpravimo na izlet. Letos smo se odločili, da bomo obiskali Bled z okolico.

V jutranjih urah smo se odpravili iz Ormoža. Avtobus je bil skoraj poln, kajti našega izleta se člani radi udeležujejo. Med prijetnim potovanjem do Bleda smo klepetali, obujali spomine na prejšnje izlete, nekateri pa so dremali in pot je hitro minila. Med potjo sem povedala nekaj zanimivosti o Bledu, otoku s cerkvico in legend o nastanku. Seveda nisem pozabila omeniti pletne in blejske kremšnite.

Ob prihodu na Bled smo kmalu ugotovili, da je tu veliko turistov, ki so se kljub kislemu vremenu sprehajali okrog jezera in posedali po bližnjih lokalih. Govori se, da nisi bil na Bledu, če nisi poskusil kremšnite, zato smo se zapodili v kavarno in si pogumno naročili vsak svoj kos te znamenite rezine. Res je bila dobra, nikakor pa ni bila vredna toliko denarja. Večini je bilo žal, da so resno vzeli tisto o obveznem pokušanju rezin. Marsikatera članica je dejala, da sama naredi boljše in da bi jih bila pripravljena prodati za trikrat manj denarja. Pa kaj hočemo, saj nismo vsak dan na Bledu, ob uživanju kremšnit pa smo lahko gledali še na jezero, kar pa tudi ni čisto zastoj.

Na drugem koncu jezera sta nas že čakala pletnarja, ki sta nas odpeljala na otoček. Vožnja je bila prijetna in nikogar ni bilo čisto nič strah. Na otočku smo si ob zvonu želja zaželeli... Seveda se to ne sme povedati, kajti potem se želja ne bo uresničila. Dobre volje smo se vrnili na kopno, se z avtobusom odpeljali še na grad, kjer so nas počakali tisti, ki so si, mogoče zaradi strahu pred vožnjo s pletno, kdo

ve, rajši ogledali grad. Prijetno utrujeni in zelo lačni smo se odpravili na obilno in okusno kosilo.

Izlet smo nadaljevali z obiskom naše najbolj obiskane romarske cerkve, bazilike na Brezjah. Po ogledu in krajšem počitku v cerkvi smo se odpravili proti domu. Vesela družba ni omagala, zadnji del avtobusa je bil tradicionalno glasen, sprednji pa zaspan. Pa saj že ob vstopu na avtobus vemo, da bo tako. Zato si vsakdo izbere sedež tam, kjer mu je prijetno.

Ob slovesu smo si zaželeli vse dobro in se v mislih že pripravljali vsak na svoje: nekateri na tabore, ki se jih bodo udeležili poleti, drugi na letovanja, tretji na igre specialne olimpijade, večina pa nas je bila zadovoljnih, da smo skupaj preživeli še en dan v sožitju.

Tudi letos uspešni

Naši učenci so tudi letos sodelovali na Evropskem mladinskem olimpijskem festivalu v Slovenije. Do sedaj smo sodelovali na šestih festivalih. Ločili, da naše treninge malo bolj profesionaliziramo. Leta smo začeli s kolesarstvom na kolo, Uroš in Tamara prva in druga, dvanajest, Denis pa šel na 1000 in 5000 m. V letnem mitingu na letalski stezi, ki mu je ime po našemu sta se domov prinesli dve z akcijo zbiranja odpadkov. Skupaj z učenci in starši je bogata prireditev domača prireditev nato sodelovali na Koroškem mladinskem festivalu. Naša učenci so mednarodno srečanje atletike v tekmovanju. Evropski mladinski festivali. Dva t

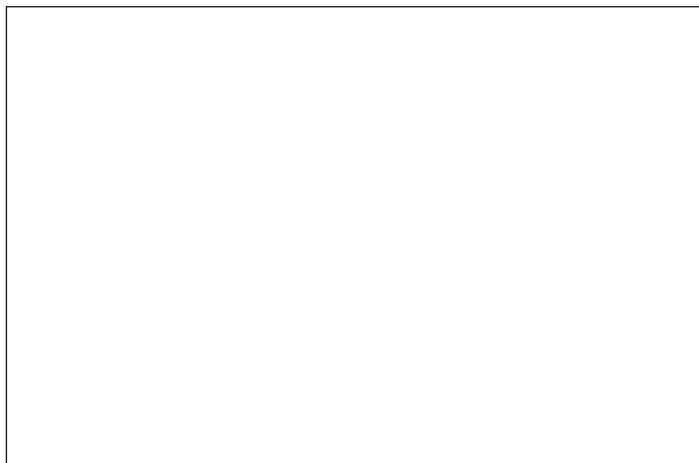

Festival Igraj se z mano

V petek smo se učenci in učiteljici OŠ Stanka Vraza Ormož udeležili mednarodnega festivala Igraj se z mano na Muti. Že ime pove, da je glavna ideja festivala povezovanje z igro. Festival poteka vsako leto zadnji teden maja v Ljubljani in Mariboru, zadnji dve leti pa se je pridružila še Muta. Ker se dogaja na prostem, so ga zaradi slabega vremena prestavili na prvi junijski petek. Ob prihodu na Muto nam je za dobrodoščilo zaigral lajnar. Učenci so ga z zanimanjem opazovali in poslušali. Na trgu pred šolo je bilo že veliko ljudi, prihajali pa so še otroci iz šole in vrtca. Dokaz več, da se je festival v kraju uveljavil in da tega dne vsa Muta diha z njim. Glavno dogajanje je potekalo na osrednjem odru. Po pozdravu župan je nastopil Adi Smolar, ki nas je dodobra ogrel. Peli in plesali smo na vse njegove pesmi. Nastopilo je veliko otrok, mladostnikov in odraslih s posebnimi potrebami ter ostalih, ki z medsebojnim druženjem in skupnim ustvarjanjem rušijo meje med »posebnim in normalnim«. Tudi naša učenka Laura Roškar je nastopila na odru. S svojo plesno točko je požela bučen aplavz. Med nastopi so se na prizorišču odvijale različne delavnice. Učenci so se vanje vključevali po svojih željah in interesih. Vodili so jih prostovoljci, ki so manj spretnim radi priskočili na pomoč. Postavljeni so bili tudi animacijski kotički, ki so pritegnili veliko pozornosti. Lahko smo opazovali in božali psička, ki sta usposobljena kot

pomočnika otrokom, ki ne berejo radi. Na drugem koncu smo si od blizu ogledali sovo uharico, ki je naši učenci še nikoli niso videli v živo. Veliko pozornosti so bile deležne članice zeliščarskega društva Kamilica, ki so vsakemu, ki je to želel, poklonile zelišče v lončku in povedale vse o njem. Ponujale so še čaj in velike košare domačega peciva. Njihov sosed na stojnici je bil palačinkar, ki je pekel slastne palačinke. In še in še.

Dopoldan je minil, kot bi trenil. Dobro volje in polni lepih vtisov smo se odpravili proti domu. V kombiju je vesela družina prepevala vse do Ptuja, kjer smo si privoščili pred slovesom še sladoleđ. Koroščem smo seveda obljubili, da se naslednje leto spet vidimo.

Sonja Kosi

Pozdrav pomladi

Letošnja trdovratna zima nas nikakor ni in ni hotela zapustiti. Nenehno so se ponavljali belina in sivina zime, dež, veter, sneg... Pa veliko snega! Prve spomladanske cvetice niso več mogle čakati v zemlji. Komaj so prikukale na plan, že jih je prekrila snežna odeja. Učenci naše šole so se letošnje pomladi zares veselili, saj so že močno pogrešali sonce in zeleno travo. Komaj so čakali na prireditvev Pozdrav pomladi, ki je do sedaj še vsako leto priklicala pravo pravcato pomlad. Prireditvev je bila 28. marca v Sokolani. Dvorana je bila polna. Tudi vsi odrasli so namreč čakali na sonce, rožice, pe-

sem in veselje. V polni meri so otroci vsega nasuli na pomladno obarvani prireditvi. Niso pozabili tudi na mamice in babice, ki praznujejo v tem času. Nastopali so vsi učenci razredne stopnje naše šole in otroci iz vrtca (skupine: Nodiji, Smrkci in Palčki), ki so se želeli pokazati svojim staršem. V programu se jih je zvrstilo okrog 120. Oder je bil poln otroške razigranosti. Predstavili so se otroški pevski zbor, dramski in lutkovni krožek ter folklorna skupina, ki delujejo na naši šoli. Program so učenci popestrili še s petjem in plesom. Na prireditvi so nastopali tudi učenci OŠ Stanka Vraza, s katerimi sodeluje naša šola. Šestošolci so deklamirali, domačinka Laura Roškar pa je vse očarala s svojo plesno točko.

Zahvaljujem se vsem mentoricam, ki so s pripravo točk imele veliko dela. Zahvaljujem pa se tudi vsem obiskovalcem prireditve za prostovoljne prispevke, ki smo jih namenili za nakup kamere, ta pa bo učencem in učiteljem gotovo dobro služila pri delu.

Vojka Havlas

Na čaju z Dejanom Zavcem

V ponedeljek, 27. maja, smo na šoli že drugo leto zapored organizirali čajanko - pogovor in druženje z znanim Slovincem ob čaju. Tokrat se je našemu povabilu prijazno odzval slovenski vrhunski športnik - boksar Dejan Zavec, ki ga poznamo tudi kot Mistra Simpatikusa.

Dogodek je sovpadal z zaključkom bralne značke, zato so se na čajanki zbrali učenci, ki so v tem šolskem letu osvojili bralno značko. Posebej za to priložnost smo šolsko jedilnico

začasno preuredili v kavarniški prostor, obvezna vstopnica pa je bilo besedilo o gostu. Pogovor z Dejanom Zavcem sta vodili učiteljici Lidija Meško in Vojka Havlas ter učenci Maja Filipič in Ivana Aleksić, ostali učenci pa so gostu postavljali vprašanja. Z njim pa nismo le kramljali, saj je učenec Jaka Valenko dobil priložnost, da se od profesionalca iz prve roke nauči osnovnih boksarskih udarcev. V zahvalo in spomin na druženje ob čaju so mlajši učenci za prijetnega in niti malo agre-

sivnega Zavca pripravili zbirko risb in lepih želja. Vsi so se s športnim junakom fotografirali, domov pa na rokah, lončkih in v spominskih knjigah odnesli njegov podpis.

Katja Pintarič

Navihančki na izletu

Otroci vrtca Navihanček, njihovi starši, babice in dedki ter strokovni delavci smo se v soboto, 1. junija, odpravili na zaključni izlet v Mini Zoo Land v Slovenske Konjice. Ob osmi uri smo se zbrali pred šolo in se polni pričakovanj odpravili novim dogodivščinam naproti s kar štirimi avtobusi.

Najprej so nas sprejeli prijazni gusarji, ki so nas popeljali po parku. Ogledali smo si tropski park, v katerem smo videli čisto pravega krokodila, opico, udomačene papige, ribe in veliko kačo. Nato pa smo se sprehodili do kmečkega dvorišča, kjer smo božali in nahranili koze, pritlikave zajčke ter videli zanimivo puhasto kokoško.

Kmalu pa smo se znašli na divjem zahodu. Ogledali smo si ponije, se skrili v indijanski šotor, se popeljali z visečo železnico in še in še. Pot nas je popeljala še v avstralsko pokrajino med eksotične pave in druge živali.

Ko so se oglasili naši želodčki, smo se odpravili do avtobusa, kjer smo iz nahrbtnikov vzeli malico ter se okrepčali.

Proti domu smo se odpravili malo utrujeni, vendar polni novih dogodivščin.

Utrinek iz resničnega življenja

Zelenica in cvetje naše občanke pred...

... in po »zalivanju«
neznane obiskovalca

Jasna Munda, ravnateljica

Dan Evrope

Ob dnevu Evrope smo šole iz treh sosednjih občin (občine Ormož, občine Središče ob Dravi in občine Sveti Tomaž) postavile v Ormožu prvo skupno evropsko vas. Pobudo za takšno sodelovanje je podal medobčinski aktiv ravnateljic in ravnateljev.

Učenci in dijaki so pod vodstvom prizadevnih mentorjev pripravili bogat in zanimiv sprehod skozi države Evropske unije. Približali so nam jih skozi njihove geografske značilnosti, državne simbole, posebnosti, znamenitosti, glasbo, kulinariko, umetnost, jezik in še kako drugače.

Sedmošolci in osmošolci središke šole so predstavili Bolgarijo, Madžarsko in Romunijo, ostali učenci šole pa so si dogodek ogledali. Gost prireditve je bil evropski poslanec Lojze Peterle. Zbrane so nagovorili tudi Jasna Munda, vodja aktiva ravnateljev, Jurij Borko, župan občine Središče ob Dravi, Alojz Sok, župan občine Ormož, Miroslav Cvetko, župan občine Sveti Tomaž in Stanko Rebernik, župan občine Štrigova.

S tem dogodkom nismo praznovali le evropskega združevanja, temveč tudi uspešno povezovanje med šolami iz sosednjih občin, povezovanje med vrtci, osnovnimi šolami, povezovanje z glasbeno šolo, gimnazijo in povezovanje med šolami s sosednjo Hrvaško, ki smo jih tudi povabili medse. Naši gostje na prireditvi so bili predstavniki OŠ Bisag in OŠ Breznički Hum, s katerimi sodelujemo v projektu poučevanja slovenščine in slovenske kulture na Hrvaškem.

Dogodek so popestrili učenci Glasbene šole Ormož in njihovi mentorji, ki so zaigrali himne držav evropske unije.

Pripis:

Pri pripravi kulinarčnih posebnosti predstavljenih držav nam je pomagala Beti Tomašič iz Obreža, po rodu Madžarka, ki se ji za sodelovanje najlepše zahvaljujemo.

Po dogodku nam je napisala pismo, v katerem se zahvaljuje učiteljem in ravnateljici, da smo ji omogočili prijetno druženje z učenci pri pripravi jedi in spoznavanju kulinarike drugih držav.

Pohvalila je interes in pripravljenost naših učencev za tovrstno obliko sodelovanja in dela.

V zaključku pisma je pohvalne in spodbudne besede namenila tudi uredništvu Sredice.

Generacija 1998 zapušča osnovnošolske klopi.

Sabina Novak

Igre brez meja

V soboto, 15. junija, smo člani Rekreativskega društva Godeninci pripravili že tradicionalne Igre brez meja. Ob domači ekipi so se iger udeležile še tri ekipe, in sicer ŠD Straže iz Mislinje, DTV Partizan Središče in Udruga mladih Stanetinec iz Hrvaške.

Ekipe so se pomerile v šestih igrah; pri prvi igri sta po dva tekmovalca kotalila balo sena, nato smo hodili s hoduljami, z lesenimi smučmi smučali po travi, štirje tekmovalci so skakali v jumbo vreči; za konec pa smo pripravili še dve »vodni« igri, ki sta v tem vremenu še kako prijali. Prva igra je bila lovljenje jabolk v škafu z vodo in nato še igra, ki smo jo poimenovali gasilska, pri kateri smo tekmovali, katera ekipa bo imela več vode v vedru, pri tem pa smo si morali preluknjan lonček podajati nad glavo. Zadnji dve igri sta nam bili vsem najljubši, saj smo se tako lahko vsaj malo ohladili.

Po teh šestih igrah je bil rezultat naslednji: prvo mesto je odnesla Udruga mladih, drugo mesto je osvojila ekipa ŠD Straže, tretje mesto pa ekipa DTV Partizan.

Rajanje se je nato nadaljevalo še vse do večera, ko so nas pregnali nadležni komarji.

Sabina Novak

Nova nadstrešnica RD Godeninci

Verjetno ste nekateri že opazili, da se je na prostoru Rekreativskega društva v Godenincih zadnje čase veliko delalo. Kot smo v začetku leta načrtovali, smo v preteklih tednih ob brunarici postavili

večnamensko nadstrešnico. Dokončali smo jo minuli petek, kar pa nam verjetno ne bi uspelo, če nam ne bi pomagalo Tesarstvo Borko, ki nam je postavilo ogrodje nadstrešnice.

Jasna Munda, ravnateljica

Počitnicam naproti

Sredi junija smo se ponovno zbrali v šolski telovadnici navihančki iz vrtca, njihovi bratci in sestrice, starši, babice in dedki, vzgojiteljice ter drugi obiskovalci. Nastopili so otroci iz vseh petih skupin, zapel je pevski zbor vzgojiteljic, mamic in otrok, nastopili so mini maturanti, trgovali smo na boljšem sejmu... Družno smo se poveselili in se pogostili, se poslovili drug od drugega, se zahvalili vsem, ki so bili med letom z nami, si zaželeli lepe počitnice in prijetno, dolgo poletje. Več kot vse besede, s katerimi bi želeli opisati pestrost in prisrčnost prireditve, naj povedo fotografije.

Oživeli spomini

Gledam polje zeleno,
cvetočo pšenico,
ki valovi v vetru kakor morje,
nežno modro kot jasno nebo.

To me spomni na čase in dni,
ko bila sva še mlada in brez skrbi.

Z roko v roki sva po polju hodila,
trgala mak in metulje lovila,
uživala mladostne, brezskrbne dni,
zavedajoč se, da bodo odšli.

Prehitro minila so leta
mladosti in brezskrbnosti.
Zdaj hitijo proti starosti,
želiva si le zdravja in mirnih dni.
(nelektorirano besedilo)

Alojzija Lukner

Kritično oko Sredice

Drava je izkopala. Človek bo saniral. Toda kako?

Milena Milosavljević

Pomladansko čiščenje okolja

Letošnje akcije čiščenja okolja 20. aprila se je udeležilo 110 občanov, ki so v glavnem čistili področja ob cestah po vseh naseljih občine. Slabo vreme in dejstvo, da letos ni bila organizirana vselovenska čistilna akcija, je najverjetneje botrovalo slabšemu odzivu občanov. Zato pa velja posebna pohvala tistim, ki ste sodelovali in s tem prispevali k lepšemu izgledu krajev in prijetnejšemu bivanju v naši občini.

Sezona kopanja v Dravi se je začela.

NOVO
Geo - Teh Toni Jelovica s.p.
SVETOVANJE NA PODROČJU GEODEZIJE IN GRADBENIŠTVA
Tel.: 041 443 140
E-mail : geo-teh1@siol.net

INŽENIRING ZA PODROČJE GRADBENIH IN DRUGIH UPRAVNIH STORITEV

PROJEKTIRANJE
hiš
poslovnih stavb
gospodar. poslopij
komunalnih objektov

NEPREMIČNINE
posredovanje nakup-prodaja

GEODETSKE STORITVE
ureditve mej
parcelacije
evidentiranje stavb
geodetski načrti
zakoličbe
evidentiranje GJI

KJE
V r a z o v a u l. 12, 2270 Ormož
(v priložju stavba Ljudske Univerze)

Vrtnine Kranjčec
GEODENIČNI
Prodaja sveže zelenjave
Tel.: 031 399 103
Fax: 021719 12 00
e-mail: vrtninekranjec@igimelkom

DOMAČI PIŠČANCI
PERUTNINSKA KLAVNICA
SEVER
Miran SEVER s.p.
Šalovci 42
2277 Središče ob Dravi
Tel.: 02/7191-394
GSM: 041 724-363

izvaja naslednja dela:

- čiščenje in odmaševanje kanalizacijskih cevi,
- čiščenje studencev,
- obrezovanje krošenj dreves do višine 10 metrov,
- polnjenje bazenov,
- pranje asfaltnih površin in ploščadi.

KONTAKT: 041/587-676 ali 040/241-866

Se priporočamo!

Servis

Munda s.p.

Damjan Munda
Slovenska cesta 23
2277 Središče ob Dravi
tel: 02 719 00 26, mobi: 041/ 587 - 676

- Servis vozil
 - Popravilo in vzdrževanje motornih vozil
 - Prodaja in montaža pnevmatik
 - Profesionalni CHIP TUNING
 - Avtoelektrika, avtoelektronika
- Menjava olja že od 65 EUR dalje!

Kmečka sirarna in predelava mesa
PERC
Tel.: 031 479 612
031 284 702
Vodranci 27, obrat Kog 44
2276 Kog
www.enpajs.si
slavko.perc@gmail.com

Frizerski Studio Moni

Žensko, moško in otroško striženje
Barvanje las in pramenov
Fen-frizure in svečane pričeske
Trajne in vodne ondulacije
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY

Monika Kocuvan, s.p.

Šolska ul. 21, Središče ob Dravi
GSM: 041-880 174, Tel: 02/719 01 24
E-mail: friz.studio.moni@gmail.com

kemøn
ITALIAN HAIR FASHION

Hvala za vaše zaupanje, se priporočamo!

Za zdrave lase! Nova Fibra

Močnejši in odpornejši,
bolj enakomerno čvrsti,
svetleči, voljni in
vitalni lasje.

Več na:

www.frizerski-studio-moni.si

<p>PRESENETLJIVO SVEŽA Lahkote in osvežitno Radenska III z manj sladkano naravnim mineralno vodo in s svežino sadja iz Radenske</p>				AVTOR: Jože Borko	SKODLA, KLANO POLENO	NEKDANJA SVOBODNA POSEST	TRPIN	NOVO MESTO	SLOVENSKA BALETKA PETEK	SLOVENSKI PESNIK IN PISATELJ (IVAN)	ANTON TROST
				DEL MARIBORA							
				VZGOJNI ZAVOD, SEMENIŠČE							
				ŠAR, LOČEK				SLOVENSKI RAPER ALI		SLOVENSKA PESNICA IN PREVA- JALKA ŠKERL	
				SL. IGRALEC RADKO POLIČ				ČEBELJI ZAJEDAVEC			
Občina Središče ob Dravi	NASELJE PRI MARIBORU	SERVISER ZA RADIJSKE APARATE	BRITANSKI PISEC FLEMING ISLANDSKI DROBIŽ			NOBELJI			ANTON DERMOTA PODLOŽNIŠ- KO DELO		
SLOVENSKI REŽISER SLAK						POLOTOK V JADRANU JUŽNOAME- RIŠKI INDJANCI					
NEJDANJI KUBANSKI POLITIK ROA					ČASOVNI INTERVAL PONAVLJ. JURE IVANUŠIČ				TELO- VADNA PRVINA	DRUŽINA IZ ROMANA VZHODNO OD RAJA	
SLOVENSKI IGRALEC RUSTJA							MAŠCOBA, TOLŠČA SOVRAŽ- NICA ŽELEZA				
AMERIŠKO LETOVIŠČE NA FLORIDI						SLOVENSKI PESNIK (LOJZE) KLETVICA					
MAKEDONSKO KOLO					IME VEČ PAPEŽEV			KRILLO RIMSKO LEGIJE			
SLOVENSKI RALLY VOZNIK IN NOVINAR (FRANCE)					OSEBNI ZAIMEK			GLAVNO MESTO ERITREJE			
KILOMETER			ORGAN VOHA GL. MESTO VELIKE BRITANIJE			ANTON AŠKERC DELAVEC NA LADJI			TONE SVETINA ANGLEŠKA PEVKA TIKARAM		
ZELO NEVARNNA BULA							STOKANJE, JAVK				
ODMEV, JEK				SLOVENSKI IGRALEC BAN AKTINIDIJA			MIRAN ALIŠIČ EDEN OD STARŠEV		KRAVJI MLADIČ, TELE	ROPOTIJA, NAVLAKA	
OKLEPNO VOZILO					KRMAR NA SPLAVU AMERIŠKI PEVEC BON JOVI						
LITERARNO DELO IZ ŽIVLJENJA INDJANCEV											
HRVAŠKI OTOK V SPLITSKEM ZALIVU						NEPROFE- SIONALEC					
HRVAŠKO MESTO V DALMACIJI						RADJI		LUKA V SEVERNEM IZRAELU			

Rešitev križanke - geslo iz osenčenih polj prepišite na dopisnico in jo pošljite do 31. 8. 2013 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme nagradni paket.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Zdenka Dogša – odgovorna urednica, Jasna Munda – pomočnica urednice, Zlatka Marčec, Andreja Resman, Danica Žerjav, Samo Žerjav. Lektoriranje: Majda Tkalec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si. Fotografijo na naslovnici je posnel Jurij Dogša, ISSN 1855-7511.